

Asociația Baroului American
Inițiativa Juridică pentru Europa Centrală și Eurasia

Îndrumar metodologic pentru judecători și procurori

Procedura percheziției
și procedura arestării preventive

*(Conform modificărilor Codului de procedură penală
din septembrie 2006)*

2008

Acest proiect a fost posibil datorită susținerii acordate de către Departamentul de Justiție al Statelor Unite, Secțiunea Penală, Biroul pentru Dezvoltare, Asistență și Instruire Internațională pentru Procurori (OPDAT), Oficiul Programului pentru Justiție, în condițiile contractului nr. 2006-AB-CX-0001.

Inițiativa Juridică pentru Europa Centrală și Eurasia (CEELI) a Asociației Baroului American este autorul afirmațiilor și analizei din raportul de față și este singura responsabilă pentru conținutul acestuia. Punctele de vedere exprimate în această lucrare nu au fost aprobate de Camera Delegaților sau de Consiliul Director al Asociației Baroului American și, prin urmare, nu trebuie percepute ca exprimând politica Asociației Baroului American. Mai mult decât atât, nimic din ceea ce conține raportul de față nu trebuie considerat ca acordare de consultanță juridică pentru cazuri specifice iar cititorii au responsabilitatea de a obține astfel de consultanță de la avocații lor personali.

Mulțumiri

În numele Asociației Baroului American/Inițiativa Juridică pentru Europa Centrală și Eurasia (ABA/CEELI), doresc să mulțumesc celor care au lansat ideea și au dispus de talentul și capacitatea de a elabora primul „Îndrumar metodologic pentru judecători și procurori în domeniul procedurii percheziției și a arestării preventive” din România.

Dintre aceștia, aș dori să menționez în mod deosebit pe doamna Ana Maria Andronic, fost judecător și consilier juridic în cadrul ABA/CEELI care a coordonat Proiectul privind mandatele de percheziție și arestare, susținut financiar de către Departamentul de Stat al SUA, a conceptualizat adaptarea noțiunii de “bench-book” („îndrumar”) la cadrul românesc existent și care, totodată, este autorul principal al acestei lucrări, precum și pe domnișoara Ramona Elena Cherciu, consilier juridic în cadrul ABA/CEELI, care a participat atât la coordonarea proiectului cât și la editarea finală a lucrării.

De asemenea, trei magistrați români au avut o contribuție esențială la elaborarea acestei lucrări, deoarece au venit cu informații și comentarii extrem de utile și ne-au oferit un sprijin moral prețios. Acești magistrați sunt doamna judecător Brândușa Chiujdeș (Judecătoria Sector 3 București), domnul procuror Tiberius Ilie Moldovan (Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism) și domnul judecător Alexandru Vasiliu (Curtea de Apel Brașov).

În sfârșit, aș dori să transmit calde mulțumiri personalului CEELI care, pe parcursul a trei ani, a contribuit la coordonarea activităților care au avut drept rezultat final această lucrare: Genoveva Bolea, coordonator de programe, Adina Edu, director financiar, și Cristian Corbu, specialist IT, precum și personalului Departamentului de Justiție al SUA care a încurajat și susținut eforturile noastre, reprezentat de domnul Timothy Ohms, fost atașat juridic în cadrul Ambasadei SUA în România și de doamna Monica Custura, consilier juridic.

Madeleine Crohn
Director ABA/CEELI România

Prefață

Lucrarea de față, menită să faciliteze activitatea cotidiană a judecătorilor și procurorilor, constituie atât un concept novator în România cât și concretizarea unei “gimnastici mentale” (după formularea principalului autor, Ana Maria Andronic) care este cunoscută și practică de majoritatea magistraților români.

Cu alte cuvinte, „Îndrumarul”¹ prezintă în termeni practici și în ordine cronologică aspectele pe care trebuie să le aibă în vedere un magistrat pe parcursul urmăririi penale sau al procesului penal. Aceste aspecte sunt în general binecunoscute magistraților cu experiență. Însă, astfel de informații pot fi utile în special tinerilor magistrați care sunt familiarizați cu prevederile Codului de procedură penală dar nu și cu aplicarea practică a acestora, celor care nu au fost în situația de a aplica o asemenea procedură (precum cea a mandatelor de arestare și percheziție) o perioadă mai îndelungată sau celor care și-au schimbat de curând domeniul de specializare.

Mai mult decât atât, un „Îndrumar” poate servi ca instrument util formatorilor care se ocupă de pregătirea inițială sau de perfecționarea continuă a magistraților sau care oferă instruire rapidă tuturor magistraților în momentul în care sunt modificate normele procedurale.

De regulă, în alte țări, judecătorii sau procurorii elaborează sau actualizează ei înșiși „îndrumare” și le distribuie celorlalți magistrați sau astfel de „îndrumare” sunt elaborate de către instituțiile din cadrul sistemului judiciar care le distribuie la rândul lor în cadrul jurisdicțiilor respective. Fără îndoială, cel mai important aspect este acela că astfel de lucrări trebuie să fie scrise **de către practicieni pentru practicieni**, iar conținutul trebuie să fie impregnat de experiențe adecvate.

• Istoric

Această lucrare constituie “produsul final” al unui proiect desfășurat pe parcursul a trei ani, susținut financiar de către Departamentul de Justiție al SUA (DOJ)-OPDAT,² prin intermediul programelor coordonate de domnul Timothy Ohms, atașat juridic în cadrul Ambasadei SUA în

¹ Eng. “Bench Book” (SUA), fr. “Feuille de Route” (Franța).

² OPDAT este Biroul pentru Dezvoltare, Asistență și Instruire Internațională pentru Procurori al Departamentului de Justiție al Statelor Unite ale Americii.

România, între anii 2003-2007. Viziunea domnului Ohms a fost întotdeauna aceea de a sprijini dialogul dintre judecători și procurori pentru a analiza împreună interpretările diferite ale procedurilor ce reglementează mandatele de arestare și percheziție, pentru a compara perspectivele acestora și a identifica deficiențele sau omisiunile legislative, precum și pentru a formula recomandări cu privire la practicile optime din domeniu. Divergențele dintre punctele de vedere ale judecătorilor și procurorilor au fost vizibile în cadrul a două simpozioane naționale pe teme de procedură penală, sponsorizate de către OPDAT (în anii 2004 și 2005). Aceste divergențe s-au adâncit în urma transferului autorității de a aproba mandate de percheziție și arestare de la procurori către judecători, care a avut loc în anul 2003.

Pentru a pune de acord aceste puncte de vedere, în măsura posibilităților, și pentru a oferi recomandări fundamentate magistraților români, ABA/CEELI - România și OPDAT au convocat un grup de lucru, alcătuit din practicieni din București,³ la o serie de întâlniri săptămânale desfășurate pe parcursul a cinci luni, pe baza cărora a fost redactat un material documentar de bază incluzând observațiile și considerațiile acestora, care a fost ulterior distribuit unui grup de lucru “virtual,” pentru a consemna și punctele de vedere ale magistraților din alte jurisdicții;⁴ toate aceste informații au fost testate în cadrul a trei seminarii organizate pentru judecători⁵ iar concluziile elaborate au fost propuse pentru discuție practicienilor cu prilejul celui de al treilea simpozion național, desfășurat la Alba Iulia (22-25 mai 2006).

Proiectul a condus la redactarea unui ghid care a fost pus la dispoziția celor interesați pe paginile de internet ale instituțiilor cu atribuții în coordonarea activității magistraților⁶. ABA/CEELI - România a transmis de asemenea documentul Comisiei de redactare a noului Cod de procedură penală, din cadrul Ministerului Justiției.

³ Componenta grupului de la București a fost următoarea (în ordine alfabetică, cu precizarea că documentul de față menționează funcțiile ocupate de membrii grupurilor de lucru la momentul participării acestora la proiectul respectiv): *Ioana Bogdan*, judecător la Tribunalul București; *Brândușa Chiujea*, judecător la Judecătoria Sectorului 3 București; *Iulia Ciolcă*, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; *Titi Cristian Dondonel*, ofițer principal, Direcția Cercetări Penale, Inspectoratul General al Poliției Române; *Traian Gherasim*, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție; *Corneliu Gogoneață*, avocat; *Raoul Ioan Iancovici*, avocat; *Tiberiu Moldovan*, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. La lucrările grupului a participat și domnișoara *Monica Custura*, consilier juridic în cadrul biroului OPDAT de la București.

⁴ Membrii grupului virtual au fost (în ordine alfabetică): *Marian Alexandru*, procuror general la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța; *Mihai Ciorcaș*, judecător la Tribunalul Satu-Mare; *Mircea Crețu*, judecător la Tribunalul Timiș; *Robert Kelemen*, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj; *Augustin Lazăr*, procuror general adjunct la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba-Iulia; *Ștefan Lucaciuc*, judecător la Tribunalul Arad; *Adina Lupea*, judecător la Tribunalul Cluj; *Ioana Morar*, judecător la Curtea de Apel Cluj; *Remus Nemeș*, judecător la Tribunalul Satu-Mare; *Cristian Popovici*, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Botoșani; *Monica Rodina*, judecător la Tribunalul Cluj; *Gabriela Scutea*, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov; *Mihai Udroi*, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București.

⁵ Seminariile au avut loc la Timișoara (22-23 iunie 2006), Iași (7-8 septembrie 2006) și Cluj (14-15 septembrie 2006) și s-au adresat unui număr de peste 100 de judecători din raza curților de apel respective, fiind moderate de către domnișoara judecătorească Roxana Maria Trif și Alexandru Vasiliu, care au folosit metoda interactivă a studiului de caz.

⁶ “Aspecte de practică privind percheziția și arestarea preventivă” (martie 2007), disponibil la:
http://www.csm1909.ro/csm/linkuri/11_07_2007_10834_ro.rar
<http://www.inm-lex.ro/file.php?FileID=2589>

- **Planuri de viitor**

Spre finalul proiectului, ABA/CEELI - România și OPDAT au organizat o reuniune națională finală (Colocviul „Aspecte de practică privind percheziția și arestarea preventivă”, desfășurat la Constanța, 6-8 iunie 2007)⁷.

În cadrul colocviului, un judecător federal din SUA (doamna Virginia Covington) a explicat conceptul și modul de utilizare a unui astfel de „îndrumar” în Statele Unite iar moderatorii colocviului (doamna Ana Maria Andronic, fost judecător și domnul Alexandru Vasiliu, judecător la Curtea de Apel Brașov) au solicitat punctele de vedere ale participanților cu privire la elaborarea unui instrument similar în contextul cadrului legislativ și al practicii existente în România.

Reacția participanților a fost entuziastă, aceștia exprimându-și opiniile referitoare la motivul pentru care ar trebui elaborat un asemenea „îndrumar”, la forma în care ar trebui conceput și la scopul pe care acesta ar trebui să-l urmărească. De asemenea, participanții au insistat asupra faptului că acest „îndrumar” sau altele similare ce vor fi elaborate în viitor trebuie să fie scrise de către practicieni, pentru a aborda aspectele întâlnite în cauzele penale și pentru a veni în completarea opiniilor doctrinare.

De principiu, acest prim „îndrumar” din România ar trebui să fie actualizat imediat după ce normele procedurale care reglementează mandatele de percheziție și arestare sunt modificate prin lege. De asemenea, acesta ar putea servi drept model pentru elaborarea de astfel de „îndrumare” care vor aborda alte dispoziții procedurale, indiferent dacă sunt penale, civile, administrative etc. În acest sens, ar trebui să se acorde prioritate acelor proceduri care ocupă o mare parte din timpul magistraților sau acelor care au fost modificate în mod substanțial (ca material util în cadrul formării continue a magistraților) sau care generează controverse serioase (pentru a contribui la armonizarea opiniilor).

Pornind de la premisa că acest prim demers va beneficia de o reacție favorabilă din partea utilizatorilor, instituțiile românești vor trebui să determine mecanismul prin intermediul căruia vor fi elaborate viitoarele „îndrumare”, precum și modalitatea cea mai eficientă pentru ca actualizările să fie efectuate și distribuite în timp util. Biroul ABA-CEELI/România este pregătit să sprijine aceste eforturi.

⁷ Lista participanților (în ordine alfabetică): *Crișu Anastasiu*, formator, Institutul Național al Magistraturii; *Maria Boer*, judecător la Curtea de Apel Cluj; *Ioana Bogdan*, inspector șef, Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii; *Brândușa Chiujde*, președinte Secția Penală, Judecătoria Sector 3 București; *Iulia Ciolcă*, judecător la Tribunalul București; *Mihai Ciorcaș*, judecător la Tribunalul Satu Mare; *Petru Ciubotariu*, președinte Secția Penală, Curtea de Apel Iași; *Costea Constantin*, judecător la Tribunalul Timiș; *Virginia M. Covington* (judecător federal, US District Court, Middle District of Florida); *Cristian Deliorga*, procuror, membru al Consiliului Superior al Magistraturii; *Vasile Drăghici*, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța; *Dragoș Dumitru*, procuror, Institutul Național al Magistraturii; *Ian Fox*, consilier Proiect de Înfrățire, Direcția Română de Probațiune; *Ramona Ghedeon*, inspector de probațiune, Direcția de Probațiune, Ministerul Justiției; *Raoul-Ioan Iancovici*, avocat; *Diana Ionescu*, asistent universitar, Facultatea de Drept, Cluj-Napoca; *Tiberiu Moldovan*, consilier, SPOC Secretariat; *Remus Nemeș*, judecător la Tribunalul Satu Mare; *Cristian Popovici*, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Botoșani; *Monica Rodina*, judecător la Curtea de Apel Cluj; *Gabriela Scutea*, procuror, adjunct al Procurorului General, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; *Andreea Stoica*, judecător detașat la Ministerul Justiției; *Narcis-Violin Stoica*, judecător la Tribunalul Iași; *Simona Sulea*, judecător la Tribunalul Cluj; *Gabriel Tarlion*, judecător la Tribunalul Iași; *Alexandru Vasiliu*, judecător la Curtea de Apel Brașov.

CUPRINS:

I. PERCHEZIȚIA	9
1. UNDE ESTE REGLEMENTATĂ PERCHEZIȚIA?	9
2. CARE SUNT TIPURILE DE PERCHEZIȚII REGLEMENTATE DE LEGE?.....	9
3. CARE SUNT ORGANELE JUDICIARE COMPETENTE SĂ AUTORIZAZE PERCHEZIȚIA?.....	9
4. CINE POATE SOLICITA AUTORIZAREA UNEI PERCHEZIȚII?	10
5. CARE SUNT MOTIVELE PENTRU CARE SE POATE SOLICITA AUTORIZAREA UNEI PERCHEZIȚII?.....	10
6. CE CONDIȚII PRELIMINARE TREBUIE ÎNDEPLINITE PENTRU A SOLICITA O PERCHEZIȚIE?	10
7. CUM SE OBTINE O AUTORIZAȚIE DE PERCHEZIȚIE DOMICILIARĂ?	11
<i>Primul pas - Solicitarea autorizării percheziției domiciliare.....</i>	<i>11</i>
<i>Pasul al doilea - Soluționarea propunerii de autorizare a percheziției domiciliare.....</i>	<i>13</i>
<i>Pasul al treilea - Emiterea autorizației de percheziție</i>	<i>15</i>
<i>Pasul al patrulea - Efectuarea percheziției</i>	<i>15</i>
8. DE VERIFICAT ÎN CAZUL PERCHEZIȚIEI	20
9. SCHEMĂ ILUSTRATIVĂ A PROCEDURII PERCHEZIȚIEI.....	21
10. MODELE EXEMPLIFICATIVE DE PROPUNERI ȘI ÎNCHEIERI PRIVIND PERCHEZIȚIA	22
II. ARESTAREA PREVENTIVĂ	33
1. UNDE ESTE REGLEMENTATĂ ARESTAREA PREVENTIVĂ?.....	33
2. CARE SUNT TIPURILE DE ARESTARE PREVENTIVĂ REGLEMENTATĂ DE LEGE?	33
3. CARE SUNT ORGANELE JUDICIARE COMPETENTE SĂ DISPUNĂ ARESTAREA PREVENTIVĂ?	33
4. CINE POATE SOLICITA DISPUNEREA ARESTĂRII PREVENTIVE?	34
5. CARE SUNT MOTIVELE PENTRU CARE SE POATE DISPUNE ARESTAREA PREVENTIVĂ?.....	34
6. ÎN CE CONDIȚII SE POATE PROPUNE ARESTAREA PREVENTIVĂ ?.....	38
7. CUM SE DISPUNE ARESTAREA PREVENTIVĂ A ÎNVINUITULUI/INCUHPATULUI?.....	39
<i>Primul pas - Solicitarea dispunerii măsurii arestării preventive a învinuitului/inculpatului</i>	<i>39</i>
<i>Pasul al doilea - Soluționarea propunerii de arestare preventivă a învinuitului/inculpatului.....</i>	<i>41</i>
<i>Pasul al treilea - Emiterea mandatului de arestare.....</i>	<i>46</i>
8. MENȚINEREA ȘI PRELUNGIREA ARESTĂRII PREVENTIVE	48
<i>Primul pas - Solicitarea prelungirii arestării preventive a învinuitului/inculpatului</i>	<i>49</i>
<i>Pasul al doilea - Soluționarea propunerii de arestare preventivă a învinuitului/inculpatului.....</i>	<i>49</i>

9. ÎNLOCUIREA, REVOCAREA, ȘI ÎNCETAREA DE DREPT A MĂSURII ARESTĂRII PREVENTIVE	50
9.1. În cursul urmăririi penale	50
9.2. În cursul judecății	52
10. PARTICULARITĂȚI ALE ARESTĂRII ÎN CAUZELE CU MINORI.....	53
11. DE VERIFICAT ÎN CAZUL ARESTĂRII.....	54
12. SCHEMĂ ILUSTRATIVĂ A PROCEDURII AUTORIZĂRII ARESTĂRII PREVENTIVE:	55
13. MODELE EXEMPLIFICATIVE DE PROPUNERI ȘI ÎNCHEIERI PRIVIND ARESTAREA PREVENTIVĂ:.....	56
III. MANDATUL EUROPEAN DE ARESTARE.....	79
1. UNDE ESTE REGLEMENTAT MANDATUL EUROPEAN DE ARESTARE?	79
2. CARE ESTE NATURA JURIDICĂ ȘI SCOPUL MANDATULUI EUROPEAN DE ARESTARE?.....	79
3. CUM SE PUNE ÎN EXECUTARE UN MANDAT EUROPEAN DE ARESTARE?	79
4. CARE SUNT AUTORITĂȚILE COMPETENTE SĂ EMITĂ UN MANDAT EUROPEAN DE ARESTARE?	80
5. CUM SE PUNE ÎN APLICARE UN MANDAT EUROPEAN DE ARESTARE?.....	80
6. SOLUȚIONAREA UNEI CERERI DE EXECUTARE A MANDATULUI EUROPEAN DE ARESTARE	84
<i>Primul pas – Repartizarea cauzei.....</i>	<i>84</i>
<i>Pasul al doilea – Verificări prelabile</i>	<i>84</i>
<i>Pasul al treilea – Arestarea persoanei solicitate și audierea persoanei arestate</i>	<i>84</i>
7. PRONUNȚAREA HOTĂRĂRII PRIVIND EXECUTAREA UNUI MANDAT EUROPEAN DE ARESTARE	87
8. EXECUTAREA MANDATULUI EUROPEAN DE ARESTARE	87

I. PERCHEZIȚIA

1. Unde este reglementată percheziția?

Procedura de autorizare a percheziției este reglementată în cuprinsul articolelor 100 - 111 din Codul de procedură penală (C.proc.pen.)⁸ și în Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

2. Care sunt tipurile de percheziții reglementate de lege?

Legile procedurale penale prevăd trei categorii distincte de percheziții:

- ✚ Percheziția **domiciliară**, reglementată de art. 100 alin. 2 din C.proc.pen.
- ✚ Percheziția **corporală**, reglementată de art. 100 alin. 5 din C.proc.pen.
- ✚ Percheziția **vehiculelor**, reglementată de art. 100 alin. 5 din C.proc.pen.
- ✚ Percheziția **sistemelor informatice**, reglementată de art. 56 din Legea nr. 161/2003, completat cu dispozițiile Codului de procedură penală.

3. Care sunt organele judiciare competente să autorizeze percheziția?

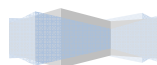
Legea procedurală penală prevede că:

- ✚ **Numai judecătorul** poate autoriza o percheziție domiciliară, conform art. 100 alin. 3 din C.proc.pen..

Instanța de judecată competentă în acest caz este, potrivit art. 100 alin. 3 din C.proc.pen. teza finală, instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, sau instanța corespunzătoare în grad acesteia, în a cărei circumscripție se află sediul Parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.

- ✚ **Organele de cercetare penală, procurorul sau judecătorul** pot autoriza percheziția corporală sau percheziția vehiculelor, conform art. 100 alin. 3 și alin. 5 din C.proc.pen..

⁸ Astfel cum acesta a fost modificat ultima dată, prin Ordonanța de Urgență nr. 60/2006 publicată în Monitorul Oficial nr. 764/7 septembrie 2006.

4. Cine poate solicita autorizarea unei percheziții?

Numai **procurorul** poate solicita, în cursul urmăririi penale, autorizarea unei **percheziții domiciliare**. Potrivit art. 100 alin. 3 din C.proc.pen. coroborat cu art. 203 alin. final din C.proc.pen., procurorul poate solicita autorizarea percheziției la propunerea motivată a organelor de cercetare penală sau din oficiu.

Astfel, chiar dacă partea vătămată sau organul de cercetare penală ar aprecia utilă efectuarea unei percheziții domiciliare, acestea nu se pot adresa direct judecătorului, ci vor trebui să adreseze cererea procurorului care, dacă va aprecia că autorizarea percheziției este utilă bunei desfășurări a urmăririi penale în cauză, va adresa judecătorului o cerere în acest sens.

5. Care sunt motivele pentru care se poate solicita autorizarea unei percheziții?

Potrivit art. 100 alin 1. din C.proc.pen., percheziția se poate solicita:

- ✚ când persoana căreia i s-a cerut să predea vreun obiect sau vreun înscris dintre cele arătate la art. 98 din C.proc.pen. (scrisori, telegrame sau orice altă corespondență) tăgăduiește existența sau deținerea acestora;
- ✚ ori de câte ori există indicii temeinice că efectuarea unei percheziții este necesară pentru descoperirea și strângerea probelor.

6. Ce condiții preliminare trebuie îndeplinite pentru a solicita o percheziție?

Pentru a începe derularea unei proceduri de autorizare a percheziției, este necesară verificarea îndeplinirii următoarelor **două** condiții preliminare:

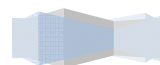
(A) **Începerea urmăririi penale**

Din punct de vedere procedural, percheziția se situează în cadrul procesului penal. Așadar, potrivit art. 100 alin. 6 din C.proc.pen., solicitarea de autorizare a percheziției domiciliare poate fi adresată de către organele de urmărire penală instanței de judecată numai ulterior momentului începerii urmăririi penale.

Este **irelevant** pentru decizia instanței de judecată dacă în momentul verificării acestei condiții:

- ✚ Urmărirea penală a început *in rem* sau *in personam*:

Art. 100 alin. 6 din C.proc.pen. nu distinge cu privire la tipurile de urmărire penală, deci nici instanța de judecată nu trebuie să o facă. În plus, urmărirea penală privește fapta și nu făptuitorul, astfel încât este irelevant dacă s-a început urmărirea penală cu privire la persoana cunoscută și presupusă a fi comis fapta sau, mai întâi, cu privire la faptă, urmând a se identifica, ulterior, făptuitorul. Mai mult, probele ridicate în cursul efectuării unei percheziții *in rem* pot conduce la identificarea făptuitorului și, deci, la începerea urmăririi penale *in personam*.

- ✚ Se solicită percheziția unui domiciliu aparținând unei alte persoane decât cea împotriva căreia s-a început urmărirea penală.

(B) *Existența unuia dintre motivele prevăzute de lege pentru autorizarea percheziției!*

7. Cum se obține o autorizație de percheziție domiciliară?

Primul pas - Solicitarea autorizării percheziției domiciliare

o Elaborarea propunerii de autorizare a percheziției

În vederea solicitării autorizării unei percheziții, procurorul va elabora, mai întâi, propunere de autorizare a percheziției *în formă scrisă și motivată*.

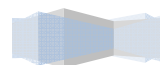
- ✚ Din considerente de tactică a efectuării percheziției, pentru asigurarea reușitei acesteia, unii practicieni au opinat că propunerea de autorizare a percheziției se poate face și prin *notă telefonică* sau *telegrafică*.

Notă: Întrucât s-a observat o reticență a judecătorilor în a accepta utilizarea mijloacelor moderne de comunicare cu motivarea că instanța de judecată trebuie să examineze dosarul de fond pentru a se putea pronunța asupra măsurii, au fost propuse *două soluții* :

- În urma sesizării telefonice din partea procurorului, instanța de judecată va lua legătură cu parchetul în cadrul căruia lucrează procurorul care a făcut sesizarea și dosarul de urmărire penală va fi prezentat instanței împreună cu solicitarea de emiteră a autorizației de percheziție susținută de către un procuror care se află la sediul instanței.
- Procurorul care nu poate să întocmească solicitarea de emiteră a autorizației de percheziție telefonează unui coleg procuror care se află la sediul Parchetului și acesta din urmă întocmește propunerea.

O propunere de autorizare a percheziției *motivată* corect și substanțial conduce la formarea rapidă a convingerii judecătorului că percheziția este necesară pentru justa soluționare a cauzei. Este recomandat, astfel, ca propunerea de autorizare a percheziției să cuprindă, *în principal*, următoarele elemente care să ajute judecătorul în procesul deliberării cu privire la autorizarea unei percheziții:

- ✚ Scurtă descriere a situației de fapt;
- ✚ Încadrarea juridică a faptei/faptelor pentru care se efectuează urmărirea penală și pentru a cărei/căror probare este necesar a fi efectuată percheziția;

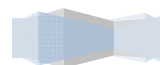
- ✚ Indicarea faptelor, datelor și indiciilor temeinice care au stat la baza convingerii organelor de urmărire penală că percheziția este necesară;
 - Este imperios necesară arătarea și identificarea acelor elemente de fapt, date, indicii temeinice și/sau prezumții precum și legătura de cauzalitate dintre acestea și rezultatul presupus a fi găsit în urma efectuării percheziției. Simple afirmații de genul « *Din cercetările efectuate până în prezent rezultă indicii temeinice că inculpatul se ascunde în imobilul situat în ...* » sau « *Pentru aflarea adevărului în cauză este necesară efectuarea unei percheziții la adresa ...* » fără indicarea concretă a indiciilor temeinice sau datelor care au stat la baza formulării unor astfel de propuneri nu sunt de natură să convingă instanțele de judecată despre eficiența și utilitatea unei astfel de măsuri.
 - De asemenea, este utilă instrumentării judicioase a cauzei indicarea de către procuror în conținutul propunerii de autorizare a percheziției a acelor fișe din dosarul de urmărire penală în care se regăsesc conținute indiciile temeinice și datele care conduc la formarea convingerii că percheziția este necesară.
- ✚ Indicarea rezultatului urmărit prin efectuarea percheziției;
- ✚ Indicarea duratei de valabilitate a autorizării percheziției.

Pentru **exemplificare**, prezentăm două exemplare de propuneri de autorizare a percheziției întocmite de către organele de urmărire penală, primul fiind recomandat ca model în întocmirea unor astfel de referate (v. pag. 22) iar cel de-al doilea fiind un model care, deși este foarte frecvent întâlnit în practică, **nu trebuie urmat (!)**, datorită faptului că nu indică în mod concret indiciile temeinice sau datele care au stat la baza formulării propunerii (v. pag. 23). În continuarea acestora sunt prezentate, tot spre exemplificare, câteva modele de urmat de încheieri în materia percheziției, riguros și substanțial motivate de către instanțele de judecată (v. pag.24-32).

o **Înaintarea propunerii de autorizare a percheziției instanței de judecată competente**

Propunerea, **împreună cu dosarul de urmărire penală**, va fi înaintată instanței de judecată competente a soluționa propunerea de autorizare a percheziției. Procurorul și organele de cercetare penală vor păstra copii de pe toate actele dosarului în vederea continuării urmăririi penale, conform art. 205 alin. 2 din C.proc.pen.

Propunerea de autorizare a percheziției va fi înregistrată în *registrul general de dosare al instanței* și în *registrul de evidență a sesizărilor privind autorizarea efectuării percheziției în*

*cursul urmăririi penale*⁹, ținut separat de către grefierul șef al instanței. Mențiunile cuprinse în acest registru sunt următoarele:

- + numărul curent;
- + numărul și data adresei Parchetului;
- + numărul dosarului instanței;
- + numărul și data încheierii de autorizare a percheziției;
- + data și ora emiterii;
- + numele și prenumele persoanei la care se efectuează percheziția;
- + sediul unității publice sau al persoanei juridice la care se efectuează percheziția, a sistemelor informatice și a suporturilor de stocare a datelor informatice;
- + perioada de valabilitate;
- + numele și prenumele judecătorului.

Pasul al doilea - Soluționarea propunerii de autorizare a percheziției domiciliare

o Verificări preliminare

Înainte de examinarea propunerii de autorizare a percheziției, judecătorul verifică:

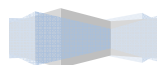
- + existența vreunui caz de incompatibilitate;
- + competența materială, teritorială și după calitatea persoanei a instanței de judecată investită cu soluționarea propunerii de autorizare a percheziției.

o Examinarea propunerii de autorizare a percheziției

Propunerea de autorizare a percheziției domiciliare se soluționează de judecător :

- + în Camera de Consiliu;
- + fără citarea părților;¹⁰

⁹ Art. 83 pct. 8 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, adoptat prin hotărârea C.S.M. nr. 387/22.09.2005, publicată în Monitorul Oficial Partea I nr. 958/28.10.2005 cu modificările și completările ulterioare.

- ✚ cu participarea obligatorie a procurorului.

Judecătorul apreciază dacă propunerea de autorizare a percheziției este sau nu întemeiată și, în urma formării convingerii sale cu privire la oportunitatea unei astfel de măsuri, *va admite* sau *va respinge* propunerea.

o Pronunțarea hotărârii

Judecătorul se va pronunța asupra propunerii de autorizare a percheziției prin ***încheiere motivată*** care trebuie să cuprindă, conform art. 305 alin. 1 din C.proc.pen. următoarele mențiuni:

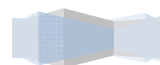
- ✚ ziua, luna, anul și denumirea instanței;
- ✚ mențiunea dacă ședința a fost sau nu publică;
- ✚ numele și prenumele judecătorilor, procurorului și grefierului;
- ✚ numele și prenumele părților, apărătorilor și ale celorlalte persoane care participă la proces și care au fost prezente la judecată, precum și ale celor care au lipsit, cu arătarea calității lor procesuale și cu mențiunea privitoare la îndeplinirea procedurii;
- ✚ concluziile procurorului și ale părților;
- ✚ măsurile luate în cursul ședinței.

Grefierul va întocmi încheierea în termen de 24 de ore de la terminarea ședinței de judecată, conform art. 305 alin. 2 din C.proc.pen.. Încheierea se va semna de președintele completului de judecată și de grefier.

Încheierea prin care s-a soluționat propunerea de autorizare a percheziției este o ***hotărâre judecătorească***, conform art. 311 din C.proc.pen.. ***Nu există o practică unitară*** privind ***obligativitatea pronunțării în ședință publică*** a unei astfel de hotărâri (!)¹¹

¹⁰ Lipsa citării părților la încuviințarea măsurii nu încalcă drepturile constituționale ale acestora întrucât încuviințarea percheziției nu reprezintă un proces ci o măsură procesuală luată pentru strângerea probelor necesare aflării adevărului, astfel cum a arătat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 875/30 noiembrie 2006 publicată în Monitorul Oficial nr. 32 din 17 ianuarie 2007.

¹¹ Pronunțarea în ședință publică a unei hotărâri de autorizare a percheziției date în cursul urmăririi penale contravine principiului nepublicității acestei faze procesuale, astfel încât, pentru a soluționa inadvertența legislativă, instanțele au găsit soluția de a se pronunța în Camera de Consiliu și de a consemna în *Registrul de evidență a sesizărilor privind autorizarea perchezițiilor în cursul urmăririi penale* care nu este dat publicității, fără consemnarea acesteia în Condica ședințelor de judecată aflată la Arhiva instanței și pusă la dispoziția publicului.

Nu se poate formula nici o cale de atac împotriva încheierii prin care s-a dispus cu privire la autorizarea percheziției (!) Încheierea se va putea ataca doar o dată cu fondul, potrivit art. 362 alin. 2 din C.proc.pen..

Dosarul penal, format ca urmare a înregistrării pe rolul instanței de judecată și soluționării de către aceasta a propunerii de autorizare a percheziției, este ținut într-o evidență separată a grefierului-șef al instanței, la care publicul nu are acces.

O nouă propunere de autorizare a percheziției poate fi ***reiterată*** în fața instanței de judecată dacă apar noi indicii cu privire la existența în domiciliul sau în reședința respectivă a unor probe necesare aflării adevărului în cauză.

Pasul al treilea - Emiterea autorizației de percheziție

În baza încheierii de admitere a propunerii de autorizare a percheziției, judecătorul emite ***autorizația de percheziție*** care trebuie să conțină, potrivit art. 100 alin. 4¹ din C.proc.pen., următoarele mențiuni:

- ✚ denumirea instanței;
- ✚ data, ora și locul emiterii;
- ✚ numele, prenumele și calitatea persoanei care a emis autorizația de percheziție;
- ✚ perioada pentru care s-a emis autorizația;
- ✚ locul unde urmează a se efectua percheziția;
- ✚ numele persoanei la domiciliul sau reședința căreia se efectuează percheziția;
- ✚ numele învinutului sau inculpatului.

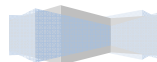
Autorizația de percheziție poate fi ***folosită o singură dată (!)***, conform art. 100 alin. 4² din C.proc.pen..

Perioada de valabilitate a autorizației de percheziție este, de cele mai multe ori, propusă de procuror în cadrul propunerii de autorizare a percheziției sau este lăsată la aprecierea judecătorului, în funcție de complexitatea cauzei, avându-se în vedere faptul că acesta trebuie să lase posibilitatea procurorului de a efectua percheziția în intervalul de timp cel mai potrivit.

Pasul al patrulea - Efectuarea percheziției

o Cine poate efectua percheziția?

Procurorul sau ***organul de cercetare penală*** însoțit după caz, de ***lucrători operativi*** efectuează percheziția în cursul urmăririi penale, potrivit art. 101 din C.proc.pen. sau în orice altă situație în care primește dispoziția instanței de judecată de a efectua percheziția.

Instanța de judecată poate proceda la efectuarea unei percheziții, în cursul judecării, cu ocazia unei cercetări locale.

○ Când poate fi efectuată percheziția?

Percheziția domiciliară se poate efectua **între orele 6.00 – 20.00** și, în cazul în care a început în intervalul orar menționat, poate continua și în timpul nopții, conform art. 103 din C.proc.pen..

Prin sintagma « în timpul nopții » se înțelege, în practică, timpul când întunericul este efectiv instalat. Amurgul nu face parte din noapte întrucât întunericul nu s-a instalat și, deci, atenția persoanelor nu este influențată de noapte. Zorile, însă, fac parte din « timpul nopții » pentru că întunericul încă mai persistă, iar trecerea de la starea de somn la cea de activitate cotidiană influențează capacitatea de atenție a oamenilor.

Percheziția se poate efectua și în afara orelor menționate mai sus **numai** în cazul **infracțiunii flagrante**, conform art. 103 teza finală din C.proc.pen., coroborat cu art. 27 alin. 4 din Constituția României.

○ Cum se efectuează percheziția?

✚ Organul judiciar care efectuează percheziția are obligația **să se legitimeze** și **să prezinte autorizația** dată de judecător.

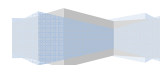
- În cazul efectuării unei percheziții la sediul unei unități prevăzute de art. 145 din Codul penal, legitimația se înfățișează reprezentantului unității publice sau altei persoane juridice.

✚ Percheziția se efectuează **în prezența persoanei** la care se efectuează percheziția sau în prezența **reprezentantului unității**, iar în lipsa acesteia, în prezența unui **reprezentant** ori a unui **membru al familiei** sau a **unui vecin** având capacitate de exercițiu.

- Când persoana la care se face percheziția este **reținută** ori **arestată**, aceasta **va fi adusă** la percheziție. În cazul în care **nu poate fi adusă**, percheziția se efectuează în prezența unui **reprezentant** ori a unui **membru al familiei** sau a **unui vecin** având capacitate de exercițiu.
- Este **interzisă** efectuarea în același timp cu percheziția a oricăror **acte procedurale** în aceeași cauză **care, prin natura lor, împiedică participarea** persoanei la care se efectuează percheziția.

✚ Percheziția se efectuează în prezența unor **martori asistenți**.

- Numărul martorilor asistenți trebuie să fie de **minim doi**;

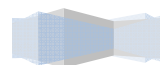

- Minorii sub 14 ani, persoanele interesate în cauză și cei care fac parte din aceeași unitate cu organul care efectuează percheziția **nu pot fi martori asistenți.**
 - Pot fi matori asistenți membrii personalului unităților prevăzute de art. 145 Cod penal.
 - ✚ Organul judiciar are dreptul să deschidă încăperile sau alte mijloace de păstrare în care s-ar putea găsi obiectele sau înscrisurile căutate, dacă cel în măsură să le deschidă refuză aceasta.
 - ✚ Organul judiciar este obligat să se limiteze la ridicarea numai a obiectelor și înscrisurilor care au legătură cu fapta săvârșită; obiectele a căror circulație sau deținere este interzisă se ridică întotdeauna.
 - ✚ Organul judiciar trebuie să ia măsuri ca faptele și împrejurările din viața personală a celui la care se efectuează percheziția și care nu au legătură cu cauza să nu devină publice.
 - ✚ Percheziția corporală se efectuează **numai** de o **persoană de același sex** cu cea percheziționată.
 - ✚ Obiectele sau înscrisurile se prezintă persoanei de la care sunt ridicate și celor care asistă, pentru a fi recunoscute și a fi însemnate de către acestea spre neschimbare, după care se etichetează și se sigilează.
 - Obiectele care nu pot fi însemnate ori pe care nu se pot aplica etichete și sigilii se împachetează sau se închid, pe cât posibil laolaltă, după care se aplică sigilii.
 - Obiectele care nu pot fi ridicate se sechestrează și se lasă în păstrare fie celui la care se află, fie unui custode.
 - ✚ Probe pentru analiză se iau cel puțin în dublu exemplar și se sigilează. Una dintre probe se lasă **celui de la care se ridică** iar, în lipsa acestuia, unui **reprezentant** ori a unui **membru al familiei** sau a **unui vecin** având capacitate de exercițiu.
- **Cum se întocmește procesul-verbal de percheziție?**

Procesul verbal de percheziție se întocmește ori de câte ori se efectuează o percheziție, conform art. 108 alin. 1 din C.proc.pen..

Procesul-verbal trebuie să cuprindă:

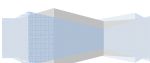
- ✚ Data și locul unde este încheiat, ora la care a început și ora la care s-a terminat încheierea procesului-verbal;

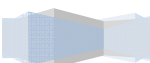
- ✚ Numele, prenumele și calitatea celui care îl încheie;
- ✚ Numele, prenumele, ocupația și adresa martorilor asistenți precum și observațiile pe care aceștia au fost invitați să le facă cu privire la desfășurarea percheziției;
- ✚ Descrierea amănunțită a celor constatate, precum și a măsurilor luate;
- ✚ Numele, prenumele, ocupația și adresa persoanelor la care se referă procesul verbal, obiecțiile și explicațiile acestora;
- ✚ Mențiunile prevăzute de lege pentru cazul special al percheziției, și anume:
 - Locul, timpul și condițiile în care înscrisurile și obiectele au fost descoperite și ridicate;
 - Enumerarea și descrierea lor amănunțită, pentru a putea fi recunoscute;
 - Obiectele care nu au fost ridicate, precum și acelea care au fost lăsate în păstrare.
- ✚ Copia de pe procesul-verbal se lasă persoanei la care s-a făcut percheziția sau de la care s-au ridicat obiectele și înscrisurile ori reprezentantului acesteia sau unui membru al familiei iar, în lipsă, celor cu care locuiește sau unui vecin și, dacă este cazul, custodelui.
 - În cazul unităților prevăzute de art. 145 Cod penal, copia procesului verbal de percheziție se lasă reprezentantului unității.

o Cum se valorifică rezultatul unei percheziții?

- ✚ Obiectele și înscrisurile ridicate cu ocazia percheziției și care constituie mijloace de probă vor fi, după caz, atașate la dosarul cauzei sau păstrate în alt mod de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pînă la soluționarea definitivă a cauzei.
 - Obiectele și înscrisurile care nu sunt atașate la dosar pot fi fotografiate; fotografiile se vizează spre neschimbare și se atașează la dosar.
- ✚ Obiectele și înscrisurile predate sau ridicate în urma percheziției și care nu au legătură cu cauza se restituie persoanei căreia îi aparțin.
 - Obiectele supuse confiscării nu se restituie.
- ✚ Obiectele care servesc ca mijloc de probă și care nu sunt supuse confiscării pot fi restituite persoanei căreia îi aparțin, chiar înainte de soluționarea definitivă a cauzei, afară de cazul în care prin această restituire s-ar putea stânjeni aflarea adevărului.

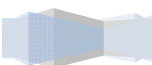

- Organul de urmărire penală sau instanța de judecată pune în vedere persoanei căreia i-au fost restituite obiectele faptul că este obligată să le păstreze până la soluționarea definitivă a cauzei.
- ✚ Bunurile perisabile, obiectele din metale prețioase, mijloacele de plată străine, titlurile de valoare interne, obiectele de artă și de muzeu, colecțiile de valoare, precum și sumele de bani care servesc ca mijloace de probă vor fi ridicate în mod obligatoriu și vor fi conservate în condiții speciale prevăzute de art. 165 din C.proc.pen..

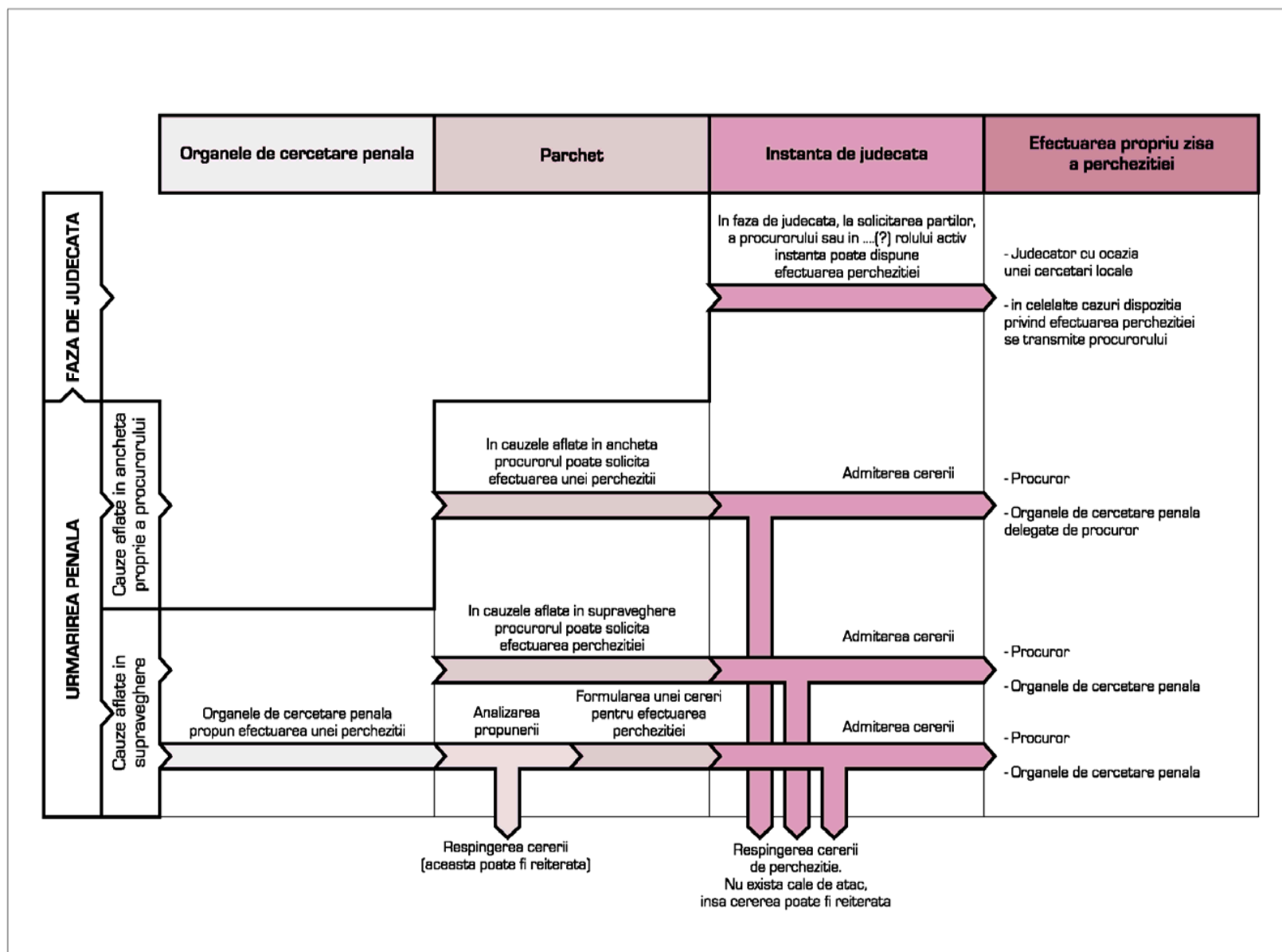

8. DE VERIFICAT ÎN CAZUL PERCHEZIȚIEI:

- ✓ Competența instanței de judecată
- ✓ Existența unuia dintre motivele prevăzute de lege pentru autorizarea unei percheziții
- ✓ Îndeplinirea condițiilor preliminare de solicitare a autorizării percheziției
- ✓ Motivarea propunerii de autorizare a percheziției
- ✓ Condiții speciale privind procedura judecării propunerii de autorizare a percheziției
- ✓ Elementele necesare autorizației de percheziție
- ✓ Modul de efectuare a percheziției
- ✓ Valorificarea rezultatului percheziției

9. Schemă ilustrativă a procedurii percheziției.

10. Modele exemplificative de propuneri și încheieri privind percheziția

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ

Direcția

Dosar nr.

REFERAT

(data)

Procuror din cadrul Parchetului de pe lângă
– Direcția

Având în vedere actele de cercetare penală efectuate în dosarul cu nr. de mai sus,

Expun următoarele:

În dosarul cu numărul de mai sus sunt cercetați inculpații și alții, pentru săvârșirea, între altele, a infracțiunilor prev. și ped. de art. 7 alin. 1-3 din Legea nr. 39/2003, constând în aceea că persoanele menționate mai sus, împreună cu alți inculpați cercetați în prezenta cauză, au constituit o grupare infracțională organizată în scopul de a comite mai multe infracțiuni grave, cum ar fi tâlhării, proxenetism, șantaj, lipsire de libertate, trafic de persoane și altele.

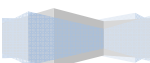
Cercetările efectuate în prezent și datele existente la dosarul cauzei conduc la concluzia că în activitatea sa infracțională, inc. își coordonează activitatea infracțională în sfera proxenetismului și a traficului de persoane prin intermediul numitei, persoană cu privire la care există indicii că se ocupă de găzduirea unor prostituate la locuința pe care o deține în, *str.*, *nr.*, *bl.*, *sc.*, *apt.*, *sector*, că înlesnește activitatea de prostituție și că trage foloase de pe urma ei.

Cu ocazia descinderii efectuate la data de la discoteca....., în vederea depistării persoanelor care practică activități de proxenetism și prostituție, a fost condusă la organele de poliție o persoană de sex feminin, care, cu ocazia audierilor, s-a legitimat folosind o carte de identitate falsă pe numele de, declinându-și totodată această identitate necorespunzătoare cu realitatea. În prezent, există date din care rezultă cu certitudine că această persoană care a practicat prostituția sub coordonarea inc. **este găzduită, în prezent, la locuința numitei**

În temeiul art. 100 alin. 3 C.proc.pen., solicităm emiterea unei autorizații de percheziție pentru adresa mai sus menționată, cu o valabilitate de 10 zile.

PROCUROR,

.....

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ

Direcția

Secția

Dosar Nr.

**MODEL
NERECOMANDAT**

REFERAT
(data)

Procuror din cadrul Parchetului de pe lângă
– Secția

Având în vedere actele de cercetare penală efectuate în dosarul cu nr. de mai sus,

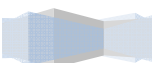
Expun următoarele:

Având în vedere că pentru descoperirea și strângerea probelor este necesar accesul în incinta locuințelor celor implicați, apreciem că se impune efectuarea unei percheziții în **imobilul din str.**, **nr.**, **sector**, **imobil ce aparține înv.**, fiica lui și, născut la data de în, cu domiciliul în, str. nr.....

În temeiul art. 100 alin. 3 C.proc.pen., solicităm emiterea de autorizații de percheziție pentru adresa mai sus menționată, cu o valabilitate de 10 zile.

PROCUROR,

.....

ROMÂNIA

Dosar nr.

JUDECĂTORIA

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu de la

Judecător –, la această instanță.

Grefier –, la această instanță.

Din partea Ministerului Public - Parchetul de pe lângă,
a participat procuror

S-a luat spre examinare sesizarea Parchetului de pe lângă,
referitoare la eliberarea unei autorizații de percheziție la adresa din,
adresa unde locuiește numitul, în cauza penală în care s-a
dispus începerea urmăririi penale în rem față de sub aspectul
săvârșirii infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 208 alin. 1 – 209 alin. 1 lit. e), g), i) C.p.

Soluționarea cererii se face în Camera de Consiliu, fără citarea părților, conform art. 100 alin. 4
C.proc.pen.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

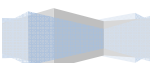
Reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul, solicită instanței admiterea sesizării și
eliberarea autorizației de percheziție.

JUDECĂTOR,

Asupra cauzei penale de față,

Prin sesizarea nr. din înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr.
..... la, ora 11.10, Parchetul de pe lângă
a solicitat emiterea unei autorizații de percheziție la adresa din,
adresa unde locuiește numitul

În motivarea cererii s-a arătat că la data de s-a început urmărirea penală în rem față de
....., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 208
alin. 1 – 209 alin. 1 lit. e), g), i) C.p., reținându-se în fapt că la data de, partea vătămată
..... a constatat că din autoturismul său, marca, cu nr. de
înmatriculare....., i-a fost sustrasă prin efracție o stație de emisie-recepție marca și
un portofel care conținea acte personale, talonul autoturismului și altele.

Totodată, se învederează instanței că potrivit adresei nr....., a rezultat că urmele ridicate cu ocazia cercetării la fața locului în cauză aparțin numitului

Procurorul solicită astfel, în interesul urmăririi penale, pentru descoperirea și strângerea probelor, efectuarea unei percheziții domiciliare la adresa indicată.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 100 și urm. C.proc.pen..

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

La data de, prin plângerea înregistrată sub nr. la – Secția Poliție, partea vătămată a sesizat organele de poliție cu privire la faptul că din autoturismul marca, cu nr. de înmatriculare....., proprietatea firmei de taximetrie, i-a fost sustrasă prin efracție o stație de emisie-recepție marca, un portofel care conținea acte personale și talonul autoturismului precum și două bucăți rele de pornire.

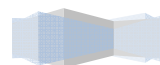
În cauză, la data de, organele de cercetare penală au dispus începerea urmăririi penale în rem față de pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prev. de art. 208 alin. 1-209 al. 1 lit. e), g), i) C.p., măsură confirmată de procuror, conform art. 228 alin. 3¹ C.proc.pen., prin rezoluția din.....

În drept, potrivit art. 100 alin. 1 C.proc.pen., ori de câte ori există indicii temeinice că efectuarea unei percheziții este necesară pentru descoperirea și strângerea probelor, se poate dispune efectuarea acesteia.

Analizând actele și lucrările aceleiași dosar de urmărire penală, instanța constată că la data de organele de poliție au efectuat o cercetare la fața locului, întocmind în acest sens procesul-verbal aflat la dosar, ocazie cu care au fost prelevate și ridicate mai multe urme papilare, respectiv 2 urme papilare de pe rama exterioară a portierei dreapta față, 2 urme papilare de pe rama interioară a portierei, din colțul din dreapta sus, și 2 urme papilare de pe aripile din față ale autoturismului, una de pe aripa dreaptă și a doua de pe aripa stângă.

Potrivit adresei nr., emisă de Biroul Criminalistic al Secției Poliție, rezultă că în urma efectuării comparațiilor dactiloscopice în sistemul AFIS 2000 între urmele rămase în evidență în cauză și impresiunile papilare ale numitului s-a stabilit că una dintre urmele papilare ridicată cu ocazia cercetării locului faptei a fost creată de mâinile acestei persoane, urmând ca la dosar să fie atașat raportul de constatare tehnico-științifică dactiloscopică.

În aceste condiții, având în vedere intervalul mare de timp scurs (de aproximativ 1 an și 4 luni) între data săvârșirii infracțiunii pentru care în cauză s-a dispus începerea urmăririi penale, respectiv, și data la care s-a solicitat eliberarea autorizației de percheziție, este greu de crezut că la domiciliul persoanei la care se solicită efectuarea percheziției s-ar mai putea găsi bunuri provenite din săvârșirea infracțiunii de furt calificat. Pe de altă parte, instanța constată că autoturismul din care partea vătămată a sesizat dispariția bunurilor era un autoturism destinat

activității de taximetrie, folosind la transportul mai multor persoane, persoana la domiciliul căreia s-a solicitat eliberarea autorizației de percheziție putând fi unul dintre clienții firmei de taximetrie.

Pentru considerentele expuse anterior, văzând totodată și că toate urmele papilare ridicate cu ocazia efectuării cercetării la fața locului au fost prelevate din alte locații din interiorul sau exteriorul autoturismului decât cele din care s-a reclamat dispariția bunurilor (torpedou - în cazul portofelului părții vătămate, de sub capota mașinii - în cazul celor două relee de pornire și de sub bord - în cazul stației de emisie recepție), instanța apreciază că nu există indicii temeinice în sensul dispozițiilor art. 100 alin.1 C.proc.pen. pentru eliberarea autorizației de percheziție domiciliară solicitată, cererea formulată de către Parchetul de pe lângă cu nr. din privind efectuarea acestei percheziții domiciliare la adresa din, unde locuiește numitul fiind neîntemeiată, motiv pentru care o va respinge ca atare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE :**

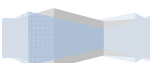
Respinge ca neîntemeiată cererea Parchetului de pe lângă
cu nr. din privind eliberarea unei autorizații de percheziție domiciliară
la adresa din, unde locuiește numitul
(CNP, fiul lui, născut la data de în
.....).

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi,, ora

Președinte,

Grefier,

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA..... – SECȚIA PENALĂ

Dosar nr.

ÎN C H E I E R E

Ședința din Camera de Consiliu de la

Instanța constituită din:

Președinte –

Grefier –

Din partea Ministerului Public - Parchetul de pe lângă, participă
procuror.....

S-a luat spre examinare sesizarea Parchetului de pe lângă, referitoare
la eliberarea unei autorizații de percheziție domiciliară la adresa din

Soluționarea cererii se face în Camera de Consiliu, fără citarea părților, conform art. 100
alin. 4 C.proc.pen.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, reprezentantul
Ministerului Public solicită admiterea sesizării și eliberarea unei autorizații de percheziție la adresa
indicată în referatul parchetului.

J U D E C Ă T O R ,

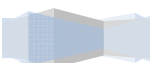
Asupra cauzei penale de față,

Prin sesizarea nr., din, înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr.
..... Parchetul de pe lângă a solicitat emiterea unei autorizații de
percheziție la adresa din, domiciliul numitului

În motivare, se arată că la data de, organele de poliție din cadrul
s-au sesizat din oficiu cu privire la faptul că autori necunoscuți achiziționează rulmenți fără
documente legale pe care îi depozitează la adresa din și pe care îi comercializează
fără documente legale.

La data de, s-a dispus începerea urmăririi penale in rem sub aspectul
săvârșirii infracțiunii prev. și pedepsită de art.9 lit.b) din Legea 241/2005.

Se mai arată că efectuarea percheziției domiciliare se impune în interesul urmăririi penale
pentru identificarea persoanelor implicate, precum și pentru descoperirea și strângerea probelor, în
temeiul dispozițiilor art.100 și urm. C.proc.pen.

Analizând actele și lucrările dosarului efectuate până în acest moment de către organele de urmărire penală, se constată că prin rezoluția din data de, cu confirmarea procurorului de la Parchetul de pe lângă, a fost începută urmărirea penală in rem, privind săvârșirea infracțiunii prevăzută și pedepsită de art.9 lit.b) din Legea 241/2005 de către autori necunoscuți.

În cauză, din lucrările dosarului de urmărire penală, respectiv din procesele-verbale de sesizare din oficiu, rezultă că sunt indicii temeinice în sensul celor circumscrise de art.100 C.proc.pen., efectuarea percheziției fiind necesară pentru descoperirea și strângerea probelor. Astfel, din probe administrate în cauză (procesele-verbale atașate la dosarul de urmărire penală) rezultă că la adresa indicată se află bunuri provenind din săvârșirea infracțiunii.

În consecință, instanța va admite sesizarea, așa cum a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea formulată de Parchetul de pe lângă

Autorizează efectuarea unei percheziții domiciliare la adresa din, domiciliul numitului

Prezenta autorizație este valabilă pe o perioadă de 7 zile, începând cu data emiterii, putând fi folosită o singură dată.

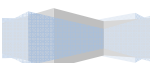
Percheziția se va efectua cu respectarea dispozițiilor art. 100 alin. 4², art. 101, art. 103-105, art. 107-111 C.proc.pen.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi,, ora 10.³⁰.

Președinte,

Grefier,

ROMÂNIA

Dosar nr.

JUDECĂTORIA

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu de la

Judecător –, la această instanță.

Grefier –, la această instanță.

Din partea Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București - a participat procuror

S-a luat spre examinare sesizarea Parchetului de pe lângă, referitoare la eliberarea unor autorizații de percheziție la adresele din:, la domiciliul numitului, din, la domiciliul numitei, respectiv la adresa din, la domiciliul numitei

Soluționarea cererii se face în Camera de Consiliu, fără citarea părților, conform art. 100 alin. 4 C.proc.pen.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

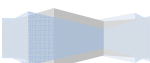
Reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul, solicită instanței admiterea sesizării și eliberarea autorizației de percheziție.

JUDECĂTOR,

Asupra cauzei penale de față,

Prin sesizarea nr. din, înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr., la aceeași dată, ora, Parchetul de pe lângă a solicitat emiterea unor autorizații de percheziție la adresele din:, la domiciliul numitului, la domiciliul numitei, respectiv la adresa din, la domiciliul numitei

În motivarea cererii, s-a arătat că în dosarul de urmărire penală nr., la data de, s-a început urmărirea penală față de învinuitul, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prev. de art.208 alin. 1 – 209 alin. 1 lit. e), i), C.p., reținându-se în sarcina sa faptul că la data de a sustras prin efracție de la autoturismul marca, proprietatea părții vătămate, cu nr. de înmatriculare

....., ce se afla parcat pe str., geamurile de la oglinzile retrovizoare, prejudiciul cauzat fiind deRON.

Procurorul solicită astfel, în interesul urmăririi penale, pentru descoperirea și strângerea probelor, eliberarea autorizațiilor de percheziție la cele trei adrese anterior menționate, **întrucât din declarațiile învinutului a rezultat faptul că la aceste adrese se găsesc bunuri care provin din săvârșirea altor fapte penale de același gen**, învinutul primind de la persoanele care domiciliază la aceste adrese, în repetate rânduri, bunuri provenind din săvârșirea de fapte penale, în vederea valorificării acestora.

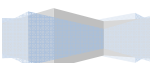
În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 100 și urm. C.proc.pen..

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Prin rezoluția din, dată în dosarul nr., organele de cercetare penală din cadrul Poliție au dispus începerea urmăririi penale față de învinutul pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prev. de art. 208 alin. 1 – 209 alin.1 lit. e), i), C.p., reținându-se în sarcina sa faptul că la data de a sustras prin efracție de la autoturismul marca, cu nr. de înmatriculare, proprietatea părții vătămate, autoturism ce se afla parcat pe str., geamurile de la oglinzile retrovizoare, prejudiciul cauzat fiind deRON. Măsura dispusă de organul de cercetare penală a fost confirmată de procuror în temeiul art. 228 alin. 3¹ C.proc.pen., prin rezoluția din

În drept, potrivit art. 100 alin. 1 C.proc.pen., ori de câte ori există indicii temeinice că efectuarea unei percheziții este necesară pentru descoperirea și strângerea probelor, se poate dispune efectuarea acesteia iar, conform dispozițiilor alineatului final al aceluiași articol, percheziția domiciliară poate fi dispusă numai după începerea urmăririi penale.

Potrivit procesului-verbal de depistare întocmit la data de, organele de cercetare penală l-au depistat pe numitul în parcare din apropierea zonei și, întrucât avea un comportament dubios, l-au condus la sediul Poliție unde asupra acestuia a fost găsită o pereche de geamuri de oglinzi retrovizoare de autoturism marca Cu privire la proveniența acestor bunuri, persoana depistată a declarat că nu a sustras geamurile respective, arătând că în după-amiaza zilei în care a fost depistat s-a deplasat la locuința numitului din str., iar din curtea casei, din spatele unui copac, a luat geamurile de oglinzi găsite asupra sa și a plecat cu intenția de a le vinde contra sumei deRON, din care urma a-i înmâna numitului suma deRON, urmând să își păstreze cu titlu de comision suma deRON. În cuprinsul declarației olografe dată cu ocazia depistării sale, numitul a mai precizat că în urmă cu câteva luni a intermediat vânzarea unor geamuri de oglinzi retrovizoare de autoturism marca, în sensul că a dat numărul de telefon al unui potențial cumpărător numiților, și, intermediind și în alte rânduri vânzări de oglinzi retrovizoare furate de cele trei persoane anterior menționate și primind în schimb un comision.

Ulterior, la data de, învinuitul a precizat, în cuprinsul declarației olografe dată în fața organului de cercetare penală, că în după-amiaza zilei de a sustras geamurile de oglinzi retrovizoare de la un autoturism marca cu număr de, autoturism ce se afla parcat pe str. iar inițial nu a recunoscut săvârșirea faptei, fiindu-i teamă că va fi tras la răspundere.

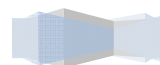
Geamurile oglinzilor retrovizoare sustrate de la autoturismul părții vătămate, găsite asupra învinuitului cu ocazia depistării sale, au fost restituite părții vătămate pe bază de dovadă la data de, aceasta precizând în cuprinsul declarației date că nu se mai constituie parte civilă în procesul penal.

Tot la data de, învinuitul a condus organele de poliție la adresele unde locuiesc numiții, persoane de la care, potrivit declarațiilor sale, primise în mai multe rânduri oglinzi retrovizoare furate, în vederea valorificării și la domiciliile cărora se găsesc și alte astfel de bunuri.

Analizând referatul întocmit de procuror în cuprinsul căruia acesta a solicitat eliberarea autorizațiilor de percheziție la adresele la care locuiesc numiții, instanța reține că procurorul a solicitat eliberarea acestor autorizații cu motivarea că „**din declarațiile învinuitului a rezultat faptul că la aceste adrese se găsesc bunuri care provin din săvârșirea altor fapte penale de același gen**, învinuitul primind de la persoanele care domiciliază la aceste adrese, în repetate rânduri, bunuri provenind din săvârșirea de fapte penale, în vederea valorificării acestora”.

Instanța constată astfel că în cauză s-a dispus începerea urmăririi penale față de învinuitul pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prev. de art. 208 alin. 1 – 209 alin. 1 lit. e), i), C.p., fapta constând în aceea că la data de a sustras prin efracție de la autoturismul marca, proprietatea părții vătămate, cu nr. de înmatriculare, autoturism ce se afla parcat pe str., geamurile de la oglinzile retrovizoare, prejudiciul cauzat fiind deRON, nefiind dispusă în cauză extinderea cercetărilor, potrivit disp. art. 238 C.proc.pen., cu privire la alte fapte sau alte acte materiale săvârșite de învinuit și nefiind începută urmărirea penală în rem sau în personam cu privire la alte fapte sau alte persoane ce ar fi săvârșit infracțiunile de furt calificat din care ar fi provenit bunurile înmânate învinuitului spre valorificare de către persoanele la domiciliile cărora se solicită eliberarea autorizațiilor de percheziție.

În aceste condiții, având în vedere că bunurile provenite din săvârșirea infracțiunii pentru care s-a dispus în cauză începerea urmăririi penale față de învinuitul au fost găsite asupra acestuia și au fost restituite părții vătămate, că în cauză nu s-a dispus extinderea cercetărilor față de învinuit cu privire la săvârșirea altor fapte sau alte acte materiale precum și că nu s-a dispus începerea urmăririi penale în rem sau în personam cu privire la alte fapte sau alte persoane privind săvârșirea infracțiunilor de furt calificat din care ar proveni bunurile înmânate învinuitului spre valorificare de către numiții sau din care ar proveni bunuri ce s-ar putea găsi la cele trei adrese la care s-a solicitat eliberarea autorizațiilor de percheziție, instanța apreciază că cererea formulată de către Parchetul de pe lângă cu nr. privind eliberarea unor autorizații de percheziție

domiciliară la adresele din la domiciliul numitului; din, la domiciliul numitei; din la domiciliul numitei este neîntemeiată pentru considerentele anterior expuse și o va respinge ca atare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE :**

Respinge ca neîntemeiată cererea Parchetului de pe lângă cu nr. din privind eliberarea unor autorizații de percheziție domiciliară la adresele din :

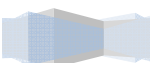
- la domiciliul numitului
- la domiciliul numitei
- la domiciliul numitei

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi,, ora

Președinte,

Grefier,

II. ARESTAREA PREVENTIVĂ

1. Unde este reglementată arestarea preventivă?

Arestarea preventivă face parte din cadrul mai larg al măsurilor preventive și este reglementată în art. 136 - 139, 140 - 141, 146 - 160^d din Titlul IV « Măsurile preventive și alte măsuri procesuale » al Codului de procedură penală.

2. Care sunt tipurile de arestare preventivă reglementată de lege?

Codul de procedură penală prevede că măsura arestării preventive se poate lua:

✚ în faza de urmărire penală

sau

✚ în faza de judecată

împotriva:

✚ învinuitului

sau

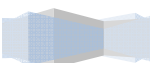
✚ inculpatului

3. Care sunt organele judiciare competente să dispună arestarea preventivă?

Arestarea învinuitului sau inculpatului se dispune **numai** de către **un singur judecător**, indiferent de natura infracțiunii, astfel cum este prevăzut de art. 136 alin. 5, coroborat cu art. 146 alin. 4 și cu art. 149¹ alin. 4 din C.proc.pen..

✚ Instanța competentă să soluționeze propunerea de luare a măsurii preventive este, potrivit art. 146 alin. 2 și art. 149¹ alin. 2 din C.proc.pen., **instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond** sau instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află locul de deținere (în situația în care învinuitul/inculpatul se află în stare de reținere sau de arestare), locul unde s-a constatat săvârșirea faptei prevăzute de legea penală ori sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.

✚ În situația în care inculpatul este dispărut, se află în străinătate ori se sustrage de la urmărire sau judecată, competența de soluționare a propunerii de arestare preventivă aparține **exclusiv** instanței de fond.

4. Cine poate solicita dispunerea arestării preventive?

Numai procurorul, din oficiu sau la sesizarea organului de cercetare penală, poate solicita, printr-o propunere motivată, luarea măsurii arestării preventive, astfel cum este prevăzut în art. 146 alin. 1 și art. 149¹ alin.1 din C.proc.pen..

5. Care sunt motivele pentru care se poate dispune arestarea preventivă?

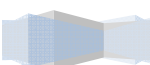
Măsura arestării preventive a învinuitului¹² sau inculpatului poate fi luată, potrivit art. 143 din C.proc.pen., coroborat cu art. 148¹³ din C.proc.pen., dacă sunt întrunite **cumulativ** două condiții:

(A) Există probe sau indicii temeinice că învinuitul/inculpatul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.

- ✚ În lipsa probelor sau indiciilor temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, luarea măsurii arestării preventive este nelegală!
- ✚ Nu există un punct de vedere unitar cu privire la înțelesul exact al noțiunii de « probe ».
 - Unii practicieni înțeleg sensul noțiunii prin prisma art. 63 din C.proc.pen. care definește noțiunea de « probă » în cadrul procesului penal astfel: “orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei.”
 - **În nici un caz**, noțiunea de « probă » nu se confundă cu aceea de « mijloc de probă » care reprezintă procedeul legal de administrare a unei probe.
 - Este necesar ca în momentul luării măsurii arestării preventive, probele să fi fost administrate și să fie de natură a demonstra că cel în cauză a comis o infracțiune.
- ✚ « Indiciile temeinice » există atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau urmărirea penală a săvârșit fapta¹⁴.

¹² Motivele arestării prevăzute în capitolul privind arestarea inculpatului se aplică și arestării învinuitului în baza art. 146 alin.1 din C.proc.pen..

¹³ Majoritatea practicienilor a concluzionat că situațiile reglementate în art. 148 din C.proc.pen. răspund exigențelor formulate de către dispozițiile Convenției Europene pentru Protecția Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

- Indiciile temeinice ***nu sunt probe***, ci simple presupuneri sau bănuieli, bazate, însă, pe deducții logice, având ca premise datele existente în cauză.
- Indiciile temeinice ***nu se confundă cu datele sau informațiile*** ce ar justifica începerea urmăririi penale (fază procesuală care se poate desfășura și *in rem*, spre deosebire de arestarea preventivă care nu poate fi dispusă decât împotriva unei persoane determinate).

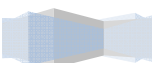
(B) Există vreunul dintre cazurile limitative prevăzute de lege.

Art.148 alin.1 din C.proc.pen.:

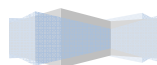
- a) Inculpatul ***a fugit*** ori ***s-a ascuns***, în scopul de a se sustrage de la urmărire sau de la judecată, ori există date că ***va încerca să fugă*** sau ***să se sustragă*** în orice mod de la urmărirea penală, de la judecată ori de la executarea pedepsei;
- ✚ Ipotezele cuprinse în textul de mai sus sunt ***alternative***, iar pentru a putea fi incidente în situația propunerii arestării preventive, este necesar să existe dovezi în sensul că învinuitul sau inculpatul a dispărut de la domiciliu sau de la locul de muncă ori a făcut pregătiri în acest sens în scopul de a se sustrage de la desfășurarea procesului penal ori de la executarea pedepsei.
 - ✚ Deși riscul de fugă este prezumat în cazul săvârșirii unor infracțiuni grave, pericolul sustragerii de la desfășurarea procesului penal este o circumstanță referitoare la faptă și trebuie asociată și cu alte circumstanțe privitoare la persoana cu privire la care se dispune arestarea preventivă¹⁵.
 - ✚ Pericolul de fugă ar putea fi înlăturat prin depunerea unei cauțiuni de natură să asigure prezența inculpatului la audiere sau prin punerea inculpatului sub control judiciar.
- a¹) Inculpatul ***a încălcat cu rea-credință măsura obligării de a nu părăsi localitatea*** sau ***țara*** ori obligațiile care îi revin pe durata acestor măsuri;

¹⁴ Spre exemplu: o persoană este surprinsă de organele de urmărire penală cu bunuri de genul celor sustrate ori provenind dintr-o sustragere și a căror proveniență nu o poate justifica sau o persoană având asupra sa instrumente care servesc la săvârșirea unor spargerii, este găsită în apropierea unui imobil care a făcut obiectul unor repetate încercări de spargere.

¹⁵ Astfel cum este prevăzut de exigențele art. 5 alin. 1 din Convenția Europeană pentru Protecția Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

- b) Există date că inculpatul încearcă **să zădărnicească** în mod direct sau indirect **aflarea adevărului** prin influențarea unei părți, a unui martor sau expert, ori prin distrugerea, alterarea sau sustragerea mijloacelor materiale de probă;
- + Deși pericolul influențării martorilor este real la început, el poate scădea în cursul procedurilor judiciare, fără a dispărea complet decât la sfârșitul acestora.
 - + Este necesară existența unor date suficiente care să indice exercitarea unor presiuni asupra co-inculpaților, părții vătămate, părții civile, părții responsabile civilmente etc.
- c) Există date că inculpatul pregătește săvârșirea **unei noi infracțiuni**;
- + Ivierea temerii comiterii unei noi infracțiuni trebuie să fie **posterioră** începerii urmăririi penale sau punerii în mișcare a acțiunii penale în dosarul inițial.
 - + **Nu este suficientă o simplă bănuială** privind iminența comiterii altei infracțiuni, ci trebuie ca organul judiciar să se bazeze pe date certe.
 - + Riscul de repetare a infracțiunilor poate fi dedus, având în vedere natura infracțiunilor precedente și numărul pedepselor suportate în consecință.
 - + Emiterea unui mandant de arestare împotriva unei persoane aflate deja în detenție nu se justifică.
- d) Inculpatul a săvârșit cu intenție **o nouă infracțiune**;
- + Săvârșirea noii infracțiuni trebuie să fie **posterioră** începerii urmăririi penale sau punerii în mișcare a acțiunii penale în dosarul inițial.
- e) Există date că inculpatul exercită presiuni asupra persoanei vătămate sau că încearcă o înțelegere frauduloasă cu aceasta;
- f) Inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.
- + Infracțiunea trebuie să prezinte o anumită gravitate;
 - + Pericolul pentru ordinea publică nu este identic cu pericolul social al faptei penale;
 - Pericolul pentru ordinea publică este un pericol concret care presupune o rezonanță a faptei comise în rîndul colectivității, de

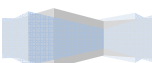
natură a naște temerea că organele judiciare nu acționează eficient împotriva unor persoane periculoase.

- Sentimentul de insecuritate din rândul colectivității poate proveni din împrejurarea că o persoană care a comis o infracțiune de o gravitate sporită este cercetată în stare de libertate, circumstanță ce ar putea încuraja și alte persoane să comită infracțiuni.
- ***Nu există un punct de veder unitar*** și solid în ceea ce privește modul în care se analizează și probează pericolul pentru ordinea publică: există practicieni care susțin ca acesta nu trebuie întotdeauna probat prin administrarea unor dovezi, ci poate fi dedus din împrejurările în care s-a comis fapta, natura și gravitatea acesteia și elementele care caracterizează persoana infractorului. Există și alte opinii, exprimate în decizii ale instanței supreme, care susțin că pericolul concret pentru ordinea publică trebuie demonstrat prin existența la dosar a unor probe din care să rezulte, fără puțință de tăgadă, că o întreagă colectivitate ar fi pusă în primejdie prin lăsarea în libertate a presupusului infractor.
- Există anumite tipuri de infracțiuni care, prin însăși natura lor, conduc la ideea unui pericol concret pentru ordinea publică, fie prin amploarea socială a fenomenului infracțional pe care îl presupun și îl dezvoltă prin impactul negativ asupra întregii colectivități fie prin limitele ridicate de pedeapsă prevăzute de lege. Astfel de infracțiuni sunt:
 - Traficul de droguri;
 - Traficul de persoane;
 - Crima organizată;
 - Infracțiunile de corupție săvârșite de persoane cu atribuții în combaterea acestui fenomen.

✚ Criterii practice de evaluare a pericolului pentru ordinea publică¹⁶:

- Datele privind persoana inculpatului:

¹⁶ Toate criteriile menționate trebuie nuanțate de la caz la caz pentru că pot exista situații concrete în care infracțiuni de furt, tâlhărie, viol sau chiar delapidare, comise într-o colectivitate restrânsă, pot fi de natură a stârni o reacție de oprobriu general atât de puternică, încât să determine și să justifice concluzia că cercetarea în libertate a făptuitorului reprezintă un pericol pentru ordinea publică.

- Comportamentul agresiv sau perturbant;
 - Antecedentele penale.
- Infracțiunea pentru care este învinuit/inculpat;
 - Pericolul social al infracțiunii;
 - Posibilitatea ca lăsarea în libertate a învinuitului/inculpatului să încurajeze alte persoane să comită fapte asemănătoare;
 - Crearea în rândul opiniei publice sau în rândul unei colectivități determinate a unui sentiment de insecuritate.
 - Acreditarea ideii că justiția nu ar acționa suficient de ferm împotriva unor manifestări infracționale de un accentuat pericol social;
 - Posibilitatea nedorită ca lăsarea în libertate a învinuitului/inculpatului să influențeze în mod negativ mersul anchetei.
 - Frecvența comiterii unor fapte penale;
 - Gradul de complexitate a infracțiunii și a cauzei.

În cazurile prevăzute de lit. a) – e), măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată numai dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață sau închisoarea mai mare de 4 ani.

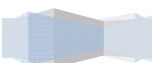
Numai instanța de judecată poate să stabilească, în mod obiectiv și de la caz la caz, dacă există date certe că lăsarea în libertate a învinuitului/inculpatului prezintă pericol concret pentru ordinea publică, având în vedere toate datele care pot conduce la o astfel de concluzie și, totodată, caracterul de excepție al privării de libertate.

6. În ce condiții se poate propune arestarea preventivă ?

Arestarea preventivă se poate propune instanței de judecată:

- **numai** după **ascultarea învinuitului** sau **inculpatului** de către procuror, conform art. 146 alin.1 și 149¹ din C.proc.pen.;¹⁷

¹⁷ Ascultarea învinuitului/inculpatului în momentele procesuale stabilite de lege reprezintă o garanție a dreptului fundamental la apărare. Încălcarea acestei dispoziții atrage **nulitatea absolută** a sesizării instanței de judecată în condițiile art. 197 alin. 2 din C.proc.pen.. Nu există un punct de vedere unitar cu privire la situația în care făptuitorul a fost ascultat doar ca învinuit anterior formulării propunerii de arestare preventivă, în condițiile art. 146 alin.1 din

- după **întocmirea** de către procuror a propunerii de arestare preventivă și înaintarea acesteia către instanța competentă să soluționeze propunerea.

7. Cum se dispune arestarea preventivă a învinutului/inculpatului?

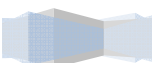
Primul pas - Solicitarea dispunerii măsurii arestării preventive a învinutului/inculpatului

o Elaborarea propunerii de luare a măsurii arestării preventive

În vederea solicitării luării măsurii arestării preventive, procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală va elabora, mai întâi, propunerea de luare a măsurii arestării preventive **în formă scrisă și motivată**.

- ✚ În cazul în care se consideră necesară propunerea arestării preventive a unui învinuit/inculpat **reținut**, organul de cercetare penală întocmește un referat cu propunerea de luare a acestei măsuri, referat ce trebuie înaintat procurorului în termen de **10 ore** de la momentul reținerii.
 - Termenul de 10 ore este un **termen de recomandare**, conform art. 144 alin. 3 din C.proc.pen.;
 - Nu există sancțiuni pentru nerespectarea acestui termen.
- ✚ Procurorul va decide mai departe dacă sesizează instanța de judecată cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive.
- ✚ Dacă dosarul se află în ancheta proprie a procurorului sau atunci când măsura reținerii este luată de către procuror, acesta trebuie să înainteze instanței de judecată propunerea sa de luare a măsurii arestării preventive împreună cu dosarul de urmărire penală, în același termen de **10 ore**.
 - Și acest termen este unul de recomandare, conform art. 144 alin. 4 din C.proc.pen..

C.proc.pen.: unele opinii apreciază că în această situație operează sancțiunea nulității relative, partea interesată, respectiv inculpatul, trebuind să dovedească vătămarea care i-a fost produsă. Alți practicieni au considerat că dispozițiile privind arestarea învinutului/inculpatului sunt imperative, iar nerespectarea lor duce la încălcări grave ale dreptului la apărare al inculpatului și la garantarea unei juste soluționări a cauzei, motiv pentru care nerespectarea lor trebuie sancționată cu nulitatea absolută. În plus, modificarea poziției procesuale, din învinuit în inculpat atrage modificarea consistentă a conținutului drepturilor și obligațiilor procesuale.

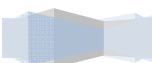

Dacă propunerea de arestare preventivă este substanțial motivată, ea conduce la formarea convingerii judecătorului că măsura arestării preventive este necesară pentru justa desfășurare a soluționării cauzei. Este recomandat, astfel, ca propunerea de arestare preventivă să cuprindă, în principal, următoarele elemente:

- ✚ Descrierea situației de fapt;
- ✚ Menționarea unuia din motivele arestării prevăzute de art. 148 din C.proc.pen. care stau la baza propunerii de arestare preventivă;
- ✚ Indicarea faptelor, datelor și indiciilor temeinice care au stat la baza convingerii organelor de urmărire penală că arestarea preventivă este necesară, ca de exemplu:
 - Faptul că inculpații se sustrag de la urmărirea penală;
 - Sunt date că inculpații încearcă să zădărnicească aflarea adevărului;
 - Există date din care rezultă necesitatea împiedicării săvârșirii altor infracțiuni;
 - Inculpații au săvârșit infracțiuni pentru care legea prevede o pedeapsă mai mare de 4 ani și există probe certe că lăsarea acestora în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.
- ✚ Este imperios necesară **arătarea** și **identificarea** acelor elemente de fapt, date și indicii temeinice care să contribuie la formarea convingerii judecătorului că arestarea preventivă este o măsură ce se impune pentru justa soluționare a cauzei.

Simple afirmații de genul « *Există probe certe că lăsarea inculpaților în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică ...* » sau « *Există date temeinice care justifică temerea că învinuiții vor exercita presiuni asupra persoanei vătămate ori vor încerca o înțelegere frauduloasă cu acesta ...* », fără indicarea concretă a datelor, indiciilor temeinice sau probelor care au stat la baza formării unor astfel de convingeri nu sunt de natură să convingă instanța de judecată despre eficiența și utilitatea unei astfel de măsuri.

- O astfel de propunere ar putea fi formulată astfel: « *În ceea ce privește starea de pericol pe care o prezintă lăsarea inculpaților în stare de libertate au fost administrate următoarele mijloace de probă :..... (și se indică acele mijloace de probă, preferabil cu numărul filei la care se găsesc în dosarul de urmărire penală)* » sau « *Sunt esențiale în cauză pentru a dovedi faptul că membrii grupării infracționale acționează pentru a determina martorii și părțile vătămate să dea declarații necorespunzătoare cu adevărul, următoarele convorbiri telefonice interceptate autorizat, astfel: ...* »

- ✚ Este de asemenea utilă instrumentării judicioase a cauzei, **indicarea** de către procuror a **acelor file** din dosarul de urmărire penală în care se regăsesc conținute acele indicii temeinice și date care conduc la formarea convingerii că arestarea este necesară.

Pentru exemplificarea mai detaliată a conținutului propunerii de arestare preventivă riguros motivată, prezentăm și câteva modele de astfel de propuneri întocmite de către organele de urmărire penală precum și de încheieri ale instanțelor de judecată în această materie (v. pag. 56-78).

○ **Înaintarea propunerii motivate de luare a măsurii arestării preventive instanței de judecată competente**

Propunerea **împreună cu dosarul de urmărire penală** se prezintă, potrivit art. 146 și art. 149¹ din C.proc.pen., **președintelui** ori **judecătorului delegat** de acesta la instanța competentă potrivit pct. 3.

- ✚ Dosarul de urmărire penală se înaintează instanței de judecată în integralitatea lui, chiar dacă în cauză sunt mai mulți învinuiți sau inculpați și s-a solicitat arestarea preventivă doar pentru unul dintre ei.

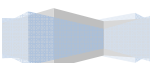
Propunerea de arestare preventivă **se înregistrează ca dosar separat** pe rolul instanței și se repartizează judecătorului de serviciu cu privire la mandatele de arestare preventivă.

Pasul al doilea - Soluționarea propunerii de arestare preventivă a învinuitului/inculpatului

○ **Verificări preliminare**

La primirea dosarului de la procuror, președintele instanței sau judecătorul delegat de acesta:

- ✚ Verifică legalitatea și regularitatea sesizării potrivit art. 300 alin.1 din C.proc.pen.;
- ✚ Verifică existența vreunui caz de incompatibilitate dintre cele prevăzute de lege;
 - Judecătorul care a soluționat propunerea de arestare preventivă sau prelungirea arestării preventive este, conform art. 48 alin. 1 lit. a) din C.proc.pen., **incompatibil să judece fondul cauzei (!)**
- ✚ Verifică respectarea normelor de competență prevăzute sub sancțiunea nulității absolute;
- ✚ Verifică competența instanței de judecată învestită cu soluționarea propunerii de arestare preventivă de a judeca în fond cauza;

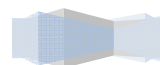

- ✚ Fixează ziua și ora de soluționare a propunerii de arestare preventivă până la expirarea termenului de reținere (24 ore) dacă învinuitul/inculpatul este reținut.
 - În cazul în care învinuitul/inculpatul lipsește pentru că este dispărut, se află în străinătate ori se sustrage de la urmărirea penală sau judecată, termenul de soluționare a propunerii de arestare preventivă se fixează astfel încât să se poată îndeplini procedura de citare a învinuitului/inculpatului, în conformitate cu dispozițiile legale în materie.
- ✚ Comunică apărătorului ales sau din oficiu al învinuitului/inculpatului, precum și procurorului, ziua și ora fixate pentru soluționarea propunerii de arestare preventivă.

○ Examinarea propunerii de autorizare a arestării preventive

Soluționarea propunerii de arestare preventivă se efectuează:

- ✚ în Camera de Consiliu;
- ✚ cu participarea **obligatorie a procurorului** care trebuie să asigure prezența în fața judecătorului a învinuitului/inculpatului;
- ✚ cu participarea **obligatorie a apărătorului ales** sau **din oficiu** al învinuitului/inculpatului;
 - Luarea măsurii arestării preventive fără prezența apărătorului (ales sau din oficiu) este **nulă absolut** potrivit art. 197 alin. 2, teza a II-a din C.proc.pen..
- ✚ **numai** după **ascultarea obligatorie** a învinuitului/inculpatului;
 - Propunerea de arestare preventivă va fi examinată **în lipsa** învinuitului / inculpatului dar în prezența apărătorului, căruia i se dă cuvântul pentru a formula concluzii, când acesta este:
 - dispărut;
 - se află în străinătate;
 - se sustrage de la urmărire sau judecată;
 - se află în stare de reținere sau de arestare și nu poate fi adus în fața judecătorului din cauza stării sănătății sau din cauză de forță majoră sau stare de necesitate;
 - în cazul în care învinuitul/inculpatul este dispărut, se află în străinătate ori se sustrage de la urmărire sau judecată și când

mandatul a fost emis fără ascultarea acestuia, acesta va fi ascultat imediat ce a fost prins ori s-a prezentat.

- ✚ La solicitarea apărătorului învinuitului/inculpatului, instanța poate acorda acestuia un termen să studieze dosarul și să ia la cunoștință de probele în susținerea propunerii de arestare, chiar dacă, textul din C.proc.pen. prevede *expressis verbis* această posibilitate **numai cu ocazia discutării prelungirii** măsurii arestării preventive.

o Procesul deliberării

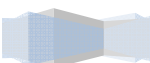
Judecătorul este chemat să examineze legalitatea și temeinicia propunerii de arestare preventivă. Luarea unei hotărâri – în sensul admiterii sau respingerii propunerii de arestare preventivă – presupune ca judecătorul să evalueze existența probelor și/sau a indiciilor temeinice cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către învinuit/inculpat. Acest lucru implică o analiză a materialului probator administrat în faza de urmărire penală anterior cercetării împrejurării dacă există, în cauză, vreunul din cazurile prevăzute de art. 148 din C.proc.pen..

Procedura soluționării propunerii de arestare preventivă este **orală și contradictorie**, în cadrul căreia inculpatul este ascultat și se dă cuvântul atât procurorului cât și apărătorului învinuitului/inculpatului, pentru a pune concluzii cu privire la propunerea formulată.

- ✚ **Nu se pot administra probe** în cadrul soluționării unei propuneri de arestare preventivă.¹⁸
- ✚ Probele care trebuie avute în vedere la luarea măsurii arestării preventive nu trebuie să aibă greutatea celor care ar justifica trimiterea în judecată (sau chiar condamnarea) și nu trebuie să se confunde cu împrejurările care fac dovada temeiurilor de arestare prevăzute de art. 148 din C.proc.pen.. Astfel cum am menționat, indiciile nu sunt probe, ci simple bănuieli sau presupuneri, bazate însă pe deducții logice, având ca premise datele existente în cauză. Indiciile nu trebuie confundate cu datele sau informațiile ce ar justifica începerea urmăririi penale. Ele trebuie privite ca o veritabilă punte de legătură între fapta săvârșită și persoana bănuită de comiterea acesteia.

În cazul inexistenței sau insuficienței probelor sau indiciilor temeinice care justifică luarea măsurii arestării preventive, a contrarietății acestora sau în cazul lipsei lor de temeinicie, instanța de judecată va respinge propunerea de arestare preventivă. Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, judecătorul poate dispune obligarea de a nu părăsi localitatea sau obligarea de a nu părăsi țara.

¹⁸ În această fază a urmăririi penale, administrarea de probe se face exclusiv de către organele de cercetare sau urmărire penală.

- ✚ Judecătorul investit cu soluționarea propunerii de arestare preventivă trebuie să se pronunțe însă numai asupra a ceea ce a fost investit, astfel încât el nu se poate referi la alte instituții juridice în afara celor care formează obiectul cauzei cu care a fost investit.
- ✚ Instanța de judecată va respinge propunerea de luare a măsurii arestării preventive în situația în care, **în cursul urmăririi penale**, constată competența materială sau după calitatea persoanei aparținând unui alt organ judiciar, superior sau de același nivel, însă dintr-o altă structură a Parchetului.
- ✚ Instanța va respinge, de asemenea, propunerea de luare a măsurii arestării preventive în situația în care, **în cursul judecății**, constată competența de soluționare în fond a cauzei ca aparținând altei instanțe de judecată, chiar inferioare în grad.

Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 146 alin. 1 și art. 149¹ alin. 1 din C.proc.pen., judecătorul poate dispune arestarea preventivă a **învinuitului** pe o durată ce **nu poate depăși 10 zile** și arestarea preventivă a **inculpatului** pe o durată ce **nu poate depăși 30 de zile**.

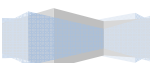
- ✚ Termenul se calculează de la data punerii în executare a mandatului de arestare preventivă.
- ✚ Arestarea inculpatului nu poate fi dispusă decât pentru zilele care au rămas după scăderea din cele 30 de zile a perioadei în care acesta a fost anterior reținut sau arestat.
- ✚ Arestarea preventivă a inculpatului se dispune înainte de expirarea duratei arestării preventive a învinuitului.

În situația discutării arestării inculpatului în cursul judecății, în cazul unei cauze disjuncte, o nouă arestare preventivă a inculpatului se poate dispune doar dacă au intervenit elemente noi care fac necesară privarea sa de libertate, conform art. 160^a alin. final din C.proc.pen..

o Pronunțarea hotărârii

Judecătorul se va pronunța asupra propunerii de arestare preventivă prin **încheiere motivată** care trebuie să cuprindă, conform art. 305 alin. 1 din C.proc.pen., următoarele mențiuni:

- ✚ ziua, luna anul și denumirea instanței;
- ✚ mențiunea dacă ședința a fost sau nu publică;
- ✚ numele și prenumele judecătorilor, procurorului și greșierului;
- ✚ numele și prenumele părților, apărătorilor și ale celorlalte persoane care participă la proces și care au fost prezente la judecată, precum și ale celor care au lipsit, cu arătarea calității lor procesuale și cu mențiunea privitoare la îndeplinirea procedurii;

- ✚ concluziile procurorului și ale părților;
- ✚ măsurile luate în cursul ședinței.

Încheierea se va semna de președintele completului de judecată și de grefier.

Încheierea prin care s-a soluționat propunerea de autorizare a arestării preventive este o **hotărâre judecătorească**, conform art. 311 din C.proc.pen.. și este atacabilă cu **recurs în 24 de ore** de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă.

- ✚ Recursul **nu este suspensiv de executare**, astfel că măsura dispusă își va produce efectul până la judecarea acestuia, conform art. 140³ alin. 8 din C.proc.pen..

o Soluționarea recursului

❖ Împotriva încheierii prin care s-a dispus asupra propunerii de arestare preventivă **ÎN FAZA DE URMĂRIRE PENALĂ**:

- ✚ Persoanele îndrituite să exercite recursul:

➤ învinuitul/inculpatul

și

➤ procurorul

- ✚ Termenul este de **24 de ore** și curge de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă.

- ✚ Învinuitul/inculpatul este adus în fața instanței de recurs și este ascultat în prezența apărătorului

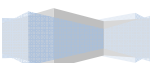
➤ Când învinuitul/inculpatul nu poate fi adus în fața instanței, recursul se va soluționa în lipsa acestuia, cu concluziile obligatorii ale procurorului și apărătorului.

- ✚ Instanța de recurs va fixa termen pentru soluționarea recursului în interiorul celor 24 de ore scurse de la înregistrarea cererii, conform art. 140³ alin. 5-9 din C.proc.pen.

- ✚ La dosarul fondului se atașează încheierea judecătorului – motivată *in extenso* – prin care s-a admis sau s-a respins propunerea de arestare preventivă.

- ✚ Recursul se soluționează în termen de **48 de ore** de la înregistrarea cauzei, în cazul învinuitului arestat, și în termen de cel mult **3 zile**, în cazul inculpatului.

- ✚ Indiferent de soluția pronunțată în recurs, dosarul se restituie instanței de fond în termen de **24 de ore**.

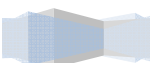
- ❖ Împotriva încheierii prin care s-a dispus cu privire la luarea măsurii arestării preventive a inculpatului, **ÎN FAZA DE JUDECATĂ**:
 - ✚ Încheierea dată în primă instanță și în apel, prin care s-a dispus luarea măsurii arestării preventive, poate fi atacată, separat, cu recurs în termen de 24 de ore, conform art. 141³ din C.proc.pen..
 - ✚ Termenul curge de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă.
 - ✚ Persoanele îndrituite să exercite calea de atac a recursului sunt:
 - inculpatul
 - și
 - procurorul
 - ✚ Dosarul se înaintează în termen de **24 de ore**, instanței de recurs care va soluționa cauza în termen de **3 zile** de la sesizare.
 - ✚ Indiferent de soluția emisă în recurs, dosarul se restituie instanței de fond în termen de **24 de ore**.
 - Termenele de 24 de ore, 48 de ore și, respectiv, 3 zile, sunt **termene de recomandare**.
 - ✚ Indiferent de soluția emisă în recurs, dosarul se restituie în termen de 24 de ore instanței de fond sau de apel.

Pasul al treilea - Emiterea mandatului de arestare

În cazul în care admite propunerea de arestare preventivă, judecătorul emite, de urgență, mandatul de arestare a învinuitului/inculpatului. Dacă prin aceeași hotărâre s-a dispus arestarea mai multor inculpați, se emite mandat de arestare **separat** pentru fiecare dintre aceștia.

o Care sunt mențiunile pe care trebuie să le conțină mandatul de arestare?

- ✚ numele și prenumele învinuitului/inculpatului;
- ✚ durata pentru care este dispusă arestarea preventivă;
- ✚ mențiunile prevăzute de art. 151 alin. 3 din C.proc.pen.:
 - instanța care a dispus luarea măsurii arestării învinuitului/inculpatului;

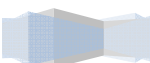

- data și locul emiterii;
- numele, prenumele și calitatea persoanei care a emis mandatul de arestare;
- datele privitoare la persoana inculpatului, prevăzute în art. 70 și codul numeric personal;
- arătarea faptei care formează obiectul învinuirii/inculpării și denumirea infracțiunii;
- încadrarea juridică a faptei și pedeapsa prevăzută de lege;
- temeiurile concrete care determină arestarea;
- ordinul de a fi arestat al învinuitului/inculpatului;
- indicarea locului unde urmează a fi deținut cel arestat;
- semnătura judecătorului.

○ Cum se pune în executare mandatul de arestare?

Punerea în executare se face:

- ✚ **de îndată**, în situația în care mandatul a fost emis după ascultarea învinuitului/inculpatului;
- ✚ prin **înaintarea mandatului** (în dublu exemplar) **organului de poliție**, pentru executare, în cazul în care a avut loc arestarea în lipsă a inculpatului.
 - În cazul în care persoana este găsită, organul de poliție procedează la arestarea persoanei arătate în mandat, căreia îi predă un exemplar al mandatului și o conduce la judecătorul care a emis mandatul pentru a fi audiată, conform art. 152 alin. 3 din C.proc.pen..
 - În vederea executării mandatul de arestare preventivă, organele de poliție pot pătrunde în domiciliul sau reședința unei persoane fără învoirea acesteia, precum și în sediul unei persoane juridice fără învoirea reprezentantului legal al acesteia;
- ✚ Nu se poate pune în executare mandatul de arestare atunci când persoana prevăzută în mandat nu a fost găsită;
 - În acest caz, organele de poliție întocmesc un proces-verbal prin care se constată această situație și înștiințează organul judiciar care a emis mandatul

precum și organele competente pentru darea în urmărire și în consemn la punctele de trecere a frontierei.

✚ Cel arestat poate ridica **obiecții la executarea mandatului**.

- Soluționarea unor asemenea obiecții este de competența **exclusivă** a instanței care a analizat propunerea de arestare preventivă.
- Dacă obiecțiile privesc **identitatea**, potrivit art. 153 din C.proc.pen., cel care obiectează este condus în fața instanței locului unde a fost găsit, care, dacă este necesar, poate cere relații judecătorului care a emis mandatul.
 - Până la rezolvarea obiecțiilor, dacă instanța apreciază că nu există pericol de dispariție, dispune punerea în libertate a persoanei împotriva căreia s-a executat mandatul.
 - Dacă instanța constată că persoana adusă nu este cea arătată în mandat, o pune imediat în libertate, iar dacă constată că obiecțiile sunt nefondate, dispune executarea mandatului.
 - **Numai** în ipoteza în care obiecțiile privesc identitatea, învinuitul/inculpatul este adus în fața instanței locului unde a fost găsit.
 - Rezultatul rezolvării obiecțiilor la executarea mandatului de arestare se consemnează de către instanța locului unde a fost găsit învinuitul/inculpatul și se consemnează într-o **încheiere** care se trimite și judecătorului care a emis mandatul.

8. Menținerea și prelungirea arestării preventive

ÎN FAZA DE URMĂRIRE PENALĂ, prelungirea arestării preventive se dispune conform art. 155 alin.1 din C.proc.pen.:

✚ **numai motivat**

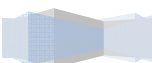
și

✚ **numai** dacă **temeiurile care au determinat arestarea inițială subzistă** sau **există temeiuri noi** care să justifice privarea de libertate

Durata maximă a prelungirii arestării este de **180 de zile (!)**

- fiecare prelungire **nu poate depăși 30 de zile**.

ÎN CURSUL JUDECĂȚII, instanța controlează **din 60 în 60 de zile** legalitatea și temeinicia arestării preventive.

Măsura arestării preventive **încetează de drept** atunci când durata arestării a atins jumătatea maximului pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea care face obiectul învinuirii, potrivit art. 140 alin.2 din C.proc.pen..

Primul pas - Solicitarea prelungirii arestării preventive a învinuitului/inculpatului

o Elaborarea propunerii de prelungire a măsurii arestării preventive și înaintarea acesteia către instanța de judecată competentă

În vederea prelungirii măsurii arestării preventive, procurorul va elabora propunerea de prelungire a măsurii arestării preventive **în formă scrisă** și **motivată** și o va depune la instanța de judecată, cu **cel puțin 5 zile înainte** de expirarea duratei arestării preventive.

La fel ca și în cazul propunerii inițiale de arestare preventivă, propunerea de prelungire a arestării preventive trebuie să fie cât mai substanțial motivată pentru a contribui la formarea convingerii judecătorului că prelungirea arestării este necesară pentru justa soluționare a cauzei.

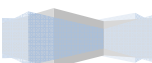
O dată cu înregistrarea propunerii de prelungire a duratei arestării preventive, apărătorul învinuitului sau inculpatului are posibilitatea, expres prevăzută de art. 159 alin.1 din C.proc.pen., să consulte dosarul cauzei.

Propunerea de prelungire a arestării preventive se înregistrează ca dosar separat pe rolul instanței și se repartizează judecătorului de serviciu cu privire la mandatele de arestare preventivă.

Pasul al doilea - Soluționarea propunerii de arestare preventivă a învinuitului/inculpatului

Soluționarea propunerii de prelungire a arestării preventive se efectuează:

- ✚ cu **participarea obligatorie a procurorului**, care este obligat să asigure prezența învinuitului/inculpatului în fața judecătorului;
- ✚ cu **participarea obligatorie a apărătorului ales** sau **din oficiu** al învinuitului/inculpatului. În situații speciale în care deplasarea învinuitului / inculpatului nu este posibilă, propunerea de prelungire a arestării preventive poate fi examinată numai în prezența apărătorului inculpatului, sub sancțiunea **nulității absolute** a încheierii.
 - Dacă apărătorul ales nu se prezintă în mod nejustificat și nu ia măsuri pentru substituirea sa, instanța desemnează un apărător din oficiu, acordându-i acestuia timpul necesar pentru pregătirea apărării.

9. Înlocuirea, revocarea, și încetarea de drept a măsurii arestării preventive

9.1. În cursul urmăririi penale

În faza de urmărire penală, organul de cercetare penală are obligația să-l încunoștiințeze pe procuror despre schimbarea sau încetarea temeiurilor care au determinat luarea măsurii arestării preventive. Dacă apreciază că informațiile primite justifică înlocuirea sau revocarea măsurii, procurorul sesizează instanța de judecată, conform art. 193 alin. 3 și 3¹ din C.proc.pen..

o Cine poate dispune înlocuirea, revocarea și încetarea arestării preventive?

Legiuitorul *nu a prevăzut expres* cine poate dispune înlocuirea, revocarea și încetarea arestării preventive în faza de urmărire penală. Din analiza coroborată a dispozițiilor art. 139 alin. 3² din C.proc.pen. și art. 140³ din C.proc.pen. rezultă, însă, că *numai instanța de judecată* are exclusiv această competență¹⁹.

o Care este instanța competentă să soluționeze propunerea de înlocuire, revocare sau încetare a arestării preventive?

Din nou, legiuitorul *nu a prevăzut expres* instanța competentă să soluționeze astfel de cauze, însă, potrivit art. 139 alin. 2 din C.proc.pen., procurorul va sesiza instanța de judecată ce a luat măsura arestării preventive, care este, fie *instanța competentă să judece cauza în fond* fie *instanța corespunzătoare circumscripției unde se află locul de deținere*.

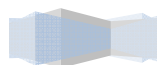
o Care este procedura de soluționare a propunerii de înlocuire, revocare sau încetare a arestării preventive?

Soluționarea propunerilor de înlocuire, revocare și încetare a arestării preventive se efectuează de către instanța de judecată *în ședință publică* conform normelor de procedură de drept comun prevăzute de către art. 290 alin.1 din C.proc.pen..

- ✚ În cazul în care sunt formulate cereri de înlocuire, revocare sau constatare a încetării de drept a măsurii arestării preventive pe cale incidentală, în cadrul soluționării unei cereri de prelungire sau de verificare a legalității și temeiniciei arestării, dezbaterile vor avea loc în ședința din Camera de Consiliu, conform art. 300¹ din C.proc.pen..²⁰

¹⁹ Un argument în acest sens este faptul că măsura arestării preventive poate fi luată și prelungită în condițiile legii numai de judecător, motiv pentru care doar acesta are posibilitatea să revină asupra măsurii dispuse, înlocuind-o sau revocând-o, în funcție de împrejurările concrete ale cauzei.

²⁰ Fiind cereri incidentale, le sunt aplicabile regulile de procedură ce guvernează soluționarea cererii principale.

- ✚ În caz de încetare de drept a măsurii arestării preventive pentru motivele arătate în art. 140 alin. 1 și 2 din C.proc.pen., instanța de judecată este **obligată** să dispună punerea de îndată în libertate a inculpatului, atât din oficiu cât și la sesizarea procurorului.

Pentru o bună funcționare a actului de justiție, cererile de înlocuire, revocare sau încetare de drept a măsurii arestării preventive formulate separat trebuie să fie conexate la dosarul de fond, urmând a fi soluționate de completul de judecată investit cu judecarea fondului.²¹

○ Care este calea de atac și efectele exercitării acesteia?

Încheierea prin care se dispune respingerea cererii de revocare, înlocuire sau încetare de drept a măsurii arestării preventive **nu poate fi atacată separat** cu recurs de către inculpatul arestat, ci doar o dată cu fondul cauzei.

Dosarul va fi înaintat instanței ierarhic superioare în termen de **24 de ore**, iar soluționarea acestuia se va face în termen de **48 de ore** sau în **3 zile**, în funcție de calitatea persoanei arestate, completul de judecată pronunțându-se în aceeași zi prin încheiere.

- Termenele prevăzute mai sus sunt **de recomandare**. Nu există nici o sancțiune pentru nerespectarea lor.

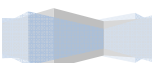
La judecarea recursului participă procurorul, apărătorul ales sau din oficiu al inculpatului, precum și acesta din urmă, instanța urmând să se pronunțe după ascultarea lui și a concluziilor procurorului și ale apărătorului.

- În cazul în care nu este posibilă deplasarea inculpatului la sediul instanței de judecată din motive de sănătate sau din alte cauze obiective, judecarea recursului are loc fără participarea învinuitului / inculpatului.

Recursul declarat împotriva încheierii de constatare a încetării de drept a măsurii arestării preventive **nu este suspensiv de executare**, motiv pentru care învinuitul/inculpatul trebuie pus de îndată în libertate la data pronunțării acesteia, dacă nu este arestat în altă cauză, conform art. 140³ din C.proc.pen..

- Până la soluționarea recursului declarat împotriva încheierii primei instanțe prin care s-a admis cererea de înlocuire sau revocare a măsurii arestării preventive, inculpatul nu este pus în libertate.

²¹ În această situație nu se încalcă nici principiul repartizării aleatorii, nici acela al judecării cererii incidentale împreună cu cea principală.

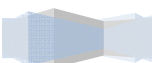
Tablou ilustrativ cu privire la efectele recursului în materia înlocuirii, revocării și încetării de drept a măsurii arestării preventive în faza urmăririi penale:

Măsura dispusă:	Efectele recursului:	Temei juridic:
Luarea măsurii arestării preventive	Nu este suspensiv de executare	Art. 141 alin. 3 din C.proc.pen.
Menținerea măsurii arestării preventive	Nu este suspensiv de executare	Art. 141 alin. 3 din C.proc.pen.
Înlocuirea măsurii arestării preventive cu o altă măsură preventivă	Este suspensiv de executare	Interpretare <i>per a contrario</i> a art. 141 alin.1 și 3 din C.proc.pen.
Revocarea măsurii preventive	Este suspensiv de executare	Interpretare <i>per a contrario</i> a art. 141 alin.1 și 3 din C.proc.pen.
Constatarea încetării de drept a măsurii arestării preventive	Nu este suspensiv de executare	Interpretare <i>per a contrario</i> a art. 141 alin. 1 și 3 raportate la art. 140 alin.3, toate din C.proc.pen.

9.2. În cursul judecății

În cursul cercetării judecătorești, instanța investită cu soluționarea fondului menține această măsură dacă apreciază că temeiurile avute în vedere la luarea acestei măsuri subzistă și impun, în continuare, privarea de libertate, conform art. 300² din C.proc.pen..

- ✚ Încetarea de drept a măsurii arestării preventive intervine și atunci când judecătorul fondului pune în discuție legalitatea și temeinicia arestării preventive după împlinirea termenului de 60 de zile sau omite să pună în discuție această chestiune la termenul stabilit de lege conform art. 140 alin.1 din C.proc.pen.
- ✚ La fel ca și încheierile date în această materie în cursul urmăririi penale, încheierile prin care s-a dispus revocarea, înlocuirea sau încetarea de drept a măsurii arestării preventive **pot fi atacate separat cu recurs de către procuror.**
 - Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus **revocarea** măsurii arestării preventive **nu este suspensiv de executare**, conform

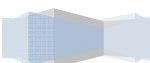
unei interpretări *per a contrario* a art. 160^b din C.proc.pen., raportat la art. 160^a alin. 2, teza finală din C.proc.pen.. Această interpretare presupune ***punerea de îndată a inculpatului în libertate*** la data pronunțării soluției.

- ✚ Este posibilă revocarea măsurii arestării preventive de către instanța care a fost investită cu soluționarea unei propuneri de prelungire sau verificare a legalității sau temeiniciei arestării preventive formulate în baza art. 300¹ sau 300² din C.proc.pen.. conform interpretării coroborate a dispozițiilor art. 160^b cu art 300¹ alin. 2 din C.proc.pen..
- ✚ Judecătorul care se pronunță asupra menținerii măsurii la unul sau mai multe din termenele de judecată ***nu devine incompatibil*** să soluționeze pricina în continuare pe motiv că și-ar fi spus părerea asupra oportunității menținerii arestării preventive.

10. Particularități ale arestării în cauzele cu minori

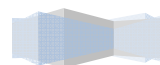
Arestarea minorilor prezintă următoarele particularități:

- ✚ Măsura poate fi luată ***numai*** dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta comisă de minor este ***detențiunea pe viață*** sau ***închisoarea mai mare de 10 ani***;
- ✚ Nici o altă măsură preventivă nu este îndestulătoare;
- ✚ Durata arestării ***nu poate depăși 15 zile***, putând fi prelungită, de fiecare dată, cu ***cel mult 15 zile***, până la un termen rezonabil de 60 de zile;
- ✚ Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani poate fi arestat preventiv pentru ***cel mult 20 de zile***, iar prelungirea arestării se poate face numai pentru o perioadă de 20 de zile de fiecare dată, dar ***nu mai mult de 90 de zile***.
 - În mod excepțional, pentru infracțiuni deosebit de grave, măsura arestării poate fi prelungită pentru o perioadă de ***cel mult 180 de zile***.

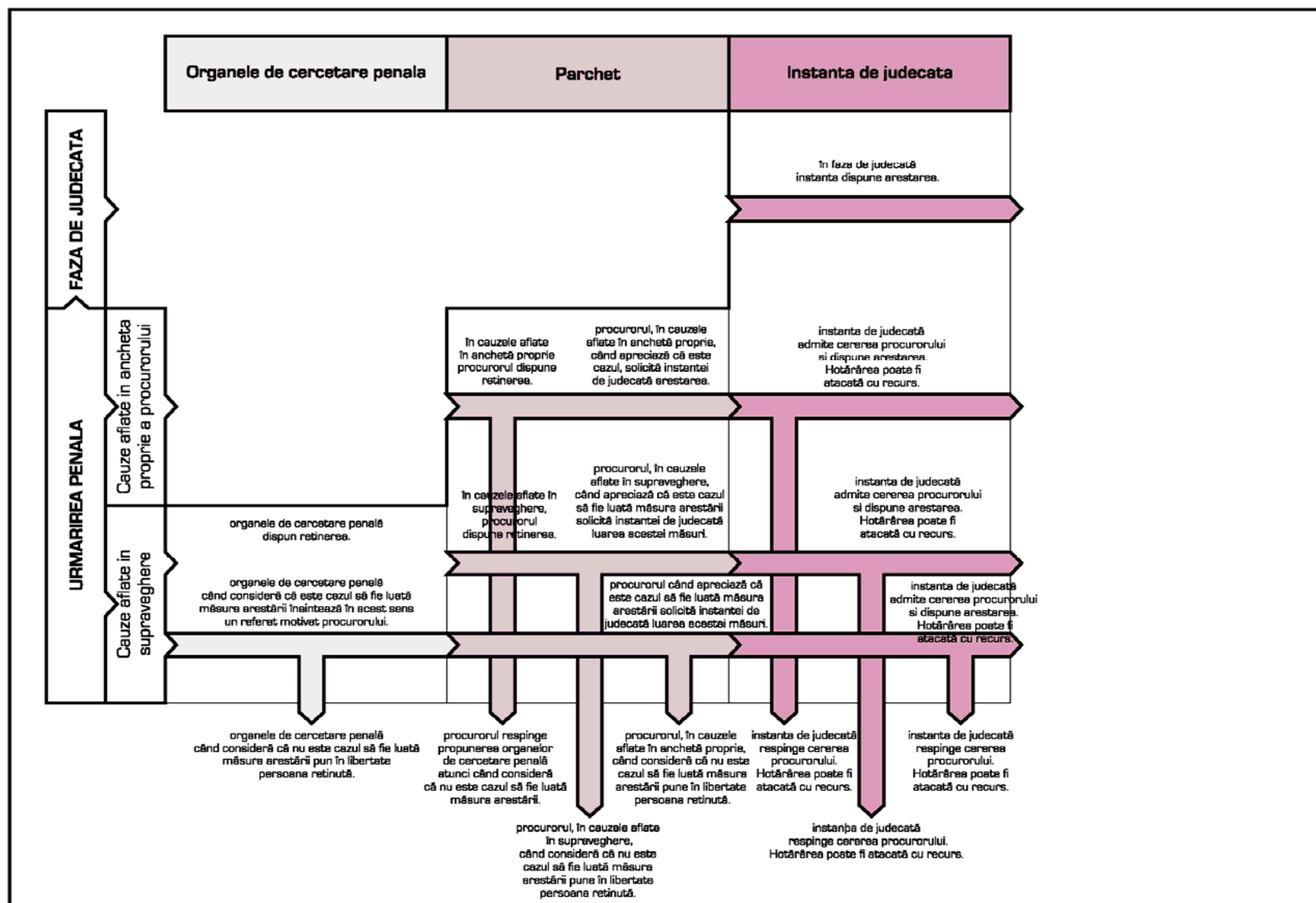

11. DE VERIFICAT ÎN CAZUL ARESTĂRII:

- ✓ Organele judiciare competente să dispună arestarea preventivă;
- ✓ Existența unuia dintre motivele de arestare expres prevăzute de art. 148 din C.proc.pen.;
- ✓ Judecarea propunerii de arestare preventivă se face în Camera de Consiliu;
- ✓ Ascultarea învinuitului sau inculpatului este obligatorie;
- ✓ Prezența procurorului este obligatorie;
- ✓ Prezența apărătorului ales sau din oficiu este obligatorie;
- ✓ Durata arestării preventive nu poate depăși 10 zile în cazul învinuitului și 30 de zile în cazul inculpatului. În total, durata arestării nu poate depăși 180 de zile;
- ✓ În cursul judecății, instanța controlează din 60 în 60 de zile legalitatea și temeinicia arestării preventive.
- ✓ Fiecare prelungire a duratei arestării preventive nu poate depăși 30 de zile.
- ✓ Existența particularităților privind arestarea minorilor.

12. Schemă ilustrativă a procedurii autorizării arestării preventive:

13. Modele exemplificative de propuneri și încheieri privind arestarea preventivă:

R O M Â N I A

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ _____

Dosar nr. ____/P/____

REFERAT

cu propunere de arestare preventivă a inculpatului

Anul _____, luna _____, ziua _____

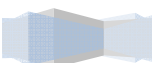
**Procuror _____ din cadrul Parchetului de
pe lângă _____.**

Examinând materialul de urmărire penală privind pe inculpatul _____, din care rezultă că față de acesta a fost începută urmărirea penală la data de _____ iar la data de _____ a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea infracțiunilor de _____ prev. și ped. de art. _____, constând în aceea că

_____;

Aceste fapte au fost stabilite prin administrarea următoarelor probe:

_____;

Din analizarea principalelor mijloace de probă care au fost administrate în cursul dosarului au rezultat date și indicii temeinice atât cu privire la vinovăția inculpaților cât și cu privire la starea de pericol pe care o prezintă lăsarea lor în libertate și anume:

Față de inculpat a fost luată măsura reținerii pe o perioadă de 24 de ore, începând cu data de _____, ora _____, până la data de _____, ora _____;

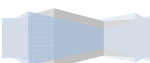
În temeiul art. 149¹ C.proc.pen.,

PROPUN:

1. Arestarea preventivă a inculpatului _____ – fiul lui _____ și _____, născut la data de _____ în _____, domiciliat în _____, cetățean _____, pentru săvârșirea infracțiunilor de _____

_____, prev. și ped. de art. _____, pe o **durată de 30 de zile**, de la data de _____, la data de _____.

PROCUROR,

R O M Â N I A

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ

DIRECȚIA

Dosar Nr.

REFERAT

cu propunere de arestare preventivă a inculpatului

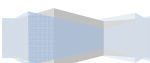
Anul, luna....., ziua

Procuror din cadrul PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ..... – DIRECȚIA.....

Prin rechizitoriul nr. s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților pentru săvârșirea în principal a unor infracțiuni de proxenetism, trafic de persoane și lipsire de libertate (în dauna părților vătămate).

La data de....., prin ordonanțele cu numărul..... s-a dispus extinderea cercetărilor față de inculpatul iar prin rezoluția și procesele-verbale din aceeași dată s-a început urmărirea penală față de acesta pentru săvârșirea infracțiunilor de crimă organizată, lipsire de libertate (trei fapte), prev. și ped. de art. 7 alin. 1-3 din Legea nr. 39/2003, art. 189 alin. 1,2,5 din C.p., art. 189 alin. 1,2,5 din C.p., art. 189 alin. 1,2,5 din C.p. cu aplicarea art. 33 lit. a), b) din C.p., constând în aceea că:

- în perioada 2003 – 2004, a sprijinit grupul infracțional, în mod concret făcând parte împreună cu inc. și alții prin care aceasta colecta taxele de protecție de la proxeneții și prostituatele care derulau activități ilicite la discoteca.....

Modul de impunere a acestor taxe viza folosirea de violențe și intimidări, recurgându-se în unele situații chiar la răpirea unor prostituate, astfel încât proxeneții acestora să fie determinați să plătească diverse sume de bani.

- în primăvara-vara anului, acționând împreună cu inc. le-a lipsit de libertate prin răpire pe părțile vătămate, urmând ca inc. să pretindă în schimbul eliberării acestora ca inc. să plătească o sumă de bani.

La data de, prin ordonanța cu numărul s-a dispus extinderea cercetărilor față de inc. iar prin procesul verbal din data de s-a început urmărirea penală față de acesta pentru săvârșirea infracțiunilor de proxenetism și sprijinirea unui grup infracțional organizat, prev. și ped. de art. 329 alin.1, 2, 3 C.p. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p. și art. 7 alin.1-3 din Legea nr.39/2003, reținându-se faptul că învinuita, în perioada....., în afară de faptul că se prostituau pentru inculpatul, se ocupa și de înlesnirea activității de prostituție a altor prostituate pe care le avea inculpatul, le controla pe acestea și se ocupa alături de inculpatul amintit de colectarea de la prostituate a banilor obținuți din întreținerea de raporturi sexuale. Totodată, după arestarea inculpaților, în perioada, învinuita a coordonat activitatea unor tinere care se prostituau în, trăgând foloase materiale de pe urma acestei activități.

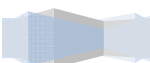
Inculpata, în perioada, prin rolul său avut cu privire la coordonarea activității unor prostituate, a sprijinit gruparea infracțională, fiind în legătură directă cu inculpații.....

Inculpata, a acționat împreună cu pentru a o determina pe martora minoră, victimă a traficului de persoane, să dea declarații necorespunzătoare cu adevărul în fața instanței de judecată, cu scopul de a crea o situație favorabilă celorlalți membri ai grupării infracționale organizate care au fost trimiși în judecată.

(...)

Din probele administrate în cauză a rezultat următoarea stare de fapt în raport cu inculpații

Lipsirea de libertate. Faptele prin care au fost lipsite de libertate în mod ilegal părțile vătămate ilustrează starea de fapt instituită în lumea prostituatelor și a proxeneților din municipiul

București de către gruparea infracțională organizată în fruntea căreia se aflau dar și numiții, și dezvăluie totodată modalitatea prin care gruparea infracțională înțelegea să se impună prin forță și să-i oblige pe toți cei implicați în activități ilicite să plătească taxe de protecție.

Faptele de trafic de persoane, proxenetism ori lipsire de libertate săvârșite de diverse persoane din cadrul grupării infracționale nu au avut un caracter izolat, întâmplător, toate evidențiind obișnuința și o practică menită să atragă foloase materiale necuvenite precum creșterea puterii de influență și control asupra lumii interlope.

(. . .)

Din analiza principalelor mijloace de probă care au fost administrate în cursul dosarului, au rezultat date și indicii temeinice atât cu privire la vinovăția inculpaților cât și cu privire la starea de pericol pe care o prezintă lăsarea lor în libertate.

În ceea ce privește starea de pericol pe care o prezintă lăsarea inculpaților în stare de libertate, au fost administrate următoarele mijloace de probă:

- Cu ocazia audierii sale, martorul cu identitate protejată l-a indicat pe învinuitul din planșa foto, afirmând despre acesta (**fila**):
.....

Sunt esențiale în cauză, pentru a dovedi faptul că membrii grupării infracționale acționează pentru a determina martorii și părțile vătămate să dea declarații necorespunzătoare cu adevărul, următoarele convorbiri telefonice interceptate autorizat, astfel:

- **La data de**, ora:

- **La data de**, ora:

- **La data de**, ora:

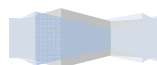
- **La data de, ora următoarea convorbire a fost purtată de către**
.....

Având în vedere că în cauză sunt întrunite condițiile prev.de art. 136, și 148 alin.1 lit. c), d) e) și h) C.proc.pen. în sensul că:

- inculpații se sustrag de la urmărirea penală;

- sunt date că inculpații încearcă să zădărnicească aflarea adevărului;

- există date din care rezultă necesitatea împiedicării săvârșirii altor infracțiuni;

- inculpații au săvârșit infracțiuni pentru care legea prevede o pedeapsă mai mare de 4 ani și există probe certe că lăsarea acestora în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Conform actelor existente la dosarul cauzei, rezultă că aceștia au fost citați pentru a se prezenta la Parchet pentru a fi audiați și pentru a le fi adusă la cunoștință învinuirea, însă nu au dat curs citațiilor.

Conform procesului-verbal din, inculpatul a fost încunoștințat de organele Poliției de Frontieră, cu ocazia intrării în țară, să se prezinte la Parchet, fără să dea însă curs solicitării. Totodată, inculpații

au fost dați în urmărire generală conform solicitării noastre cu nr. din data de și în baza dispoziției I.G.P.R. cu numărul

Existența pericolului public rezultă din însuși pericolul social al infracțiunilor pentru care a fost inculpat, din reacția publicului la comiterea unei astfel de infracțiuni, din posibilitatea comiterii unor fapte asemănătoare de alte persoane în lipsa unei reacții ferme, față de cei bănuți ca autori ai unor astfel de fapte (C.S.J. - SECȚIA PENALĂ, decizia nr.1435/2002).

În temeiul art. 267 alin. 1 din C.p.p.,

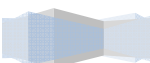
P R O P U N:

Arestarea preventivă a inculpaților:

1.

2.

P R O C U R O R,

R O M Â N I A

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ

DIRECȚIA

Dosar Nr.

REFERAT

cu propunere de arestare preventivă a inculpatului

Anul, luna, ziua

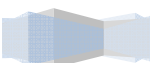
PROCUROR din cadrul PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ – DIRECȚIA

În cadrul dosarului penal cu numărul de mai sus sunt efectuate cercetări față de inculpații, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de crimă organizată, prev. de art. 7 alin. 1-3 din Legea 39/2003, constând în aceea că mai sus-numiții au constituit o grupare infracțională organizată cu scopul săvârșirii de infracțiuni grave, în sensul legii privind combaterea criminalității organizate. Organizarea grupării infracționale organizate viza existența mai multor paliere de execuție, sub comanda fie a inculpatului fie a inculpatului, specializate fiecare în comiterea de infracțiuni în sfere diferite de interes pentru capii grupării și aducătoare de beneficii însemnate pentru inculpații

(...)

Prin rechizitoriul nr., au fost trimiși în judecată inculpații, obiectul dosarului constituindu-l faptele de trafic de persoane și proxenetism comise de inc. fapta de șantaj și lipsire de libertate săvârșită de inc. în dauna părții vătămate, precum și fapta de șantaj săvârșită de inc. în dauna părții vătămate

(... continuarea descrierii situației de fapt)

Aceste fapte au fost stabilite prin administrarea următoarelor probe:

- declarații părți vătămate;
- declarații martor;
- declarații învinuiți/inculpați;
- probe administrate în dosarul cu numărul de mai sus privind activitățile infracționale desfășurate de membrii grupului infracțional organizat;
- procese-verbale de redare a unor convorbiri telefonice interceptate autorizat.

Din analiza principalelor mijloace de probă care au fost administrate în cursul dosarului au rezultat date și indicii temeinice atât cu privire la vinovăția inculpaților cât și cu privire la starea de pericol pe care o prezintă lăsarea lor în libertate:

Fiind audiate, victimele lipsirii de libertate, numitele, au dat declarații cu privire la participarea inculpatului la faptele prin care au fost lipsite de libertate. Numita a afirmat:

” ”.

Partea vătămată a declarat: „.....”.

Cu privire la apartamentul în care au fost ținute cele trei victime, probele administrate au condus la concluzia că acesta era locuit de martora, concubina înc. Această martoră a declarat următoarele:

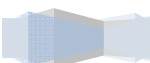
„ ”.

Martorul a relatat referindu-se la gruparea de proxeneți:

.....”.

Totodată, martorul a relatat cum inculpatul se folosea de sprijinul unui cetățean italian pentru a atrage, în vederea sechestrării, diverse prostituate care erau ale unor proxeneți cu restanțe la plata taxelor de protecție.

Pentru a sublinia faptul că numitele nu au fost singurele prostituate răpite iar modul de operare prin care se pretindeau taxe de protecție devenise deja un obicei în activitatea grupului infracțional, menționăm că, în cursul urmăririi, au mai fost identificate și alte persoane răpite. O altă astfel de victimă a modului de impunere a

taxelor de protecție a fost și **numita** care a relatat că în primăvara anului, sub pretextul întreținerii de raporturi sexuale cu un client acostat în acest sens, a fost răpită și dusă la un apartament aflat în zona, în care mai fuseseră sechestrare două prostituate și în care le-a lipsit pe toate trei de libertate și le-a obligat să întrețină raporturi sexuale.

Cu privire la faptele de proxenetism ale inc., au dat declarații următoarele persoane: martorul cu identitate protejată, numitele, martora și alții.

Fiind audiat, inculpatul nu a recunoscut comiterea faptelor, arătând, în ciuda tuturor probelor administrate, că cele trei victime s-au deplasat de bună voie la apartamentul din pentru a întreține raporturi sexuale. În ceea ce privește activitatea de proxenetism, inculpatul a relatat că

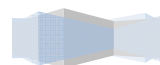
Având în vedere că în cauză sunt întrunite condițiile prev. de art. 136, 143, 146 și 148 alin. 1 lit. e) și h) C.proc.pen., în sensul că există date din care rezultă necesitatea împiedicării săvârșirii altor infracțiuni, inculpatul a săvârșit infracțiuni pentru care legea prevede o pedeapsă mai mare de 4 ani și există probe certe că lăsarea acestuia în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică. Existența pericolului public rezultă din însuși pericolul social al infracțiunilor pentru care a fost inculpat, din reacția publicului la comiterea unei astfel de infracțiuni, din posibilitatea comiterii unor fapte asemănătoare de alte persoane în lipsa unei reacții ferme față de cei bănuți ca autori ai unor astfel de fapte (C.S.J. - **SECȚIA PENALĂ, decizia nr.1435/2002**).

În temeiul art. 149¹ C.proc.pen.,

P R O P U N:

Arestarea preventivă a inculpatului – fiul lui și al, născut la data de în București, domiciliat în București,, pentru săvârșirea infracțiunilor de crimă organizată, lipsire de libertate (trei fapte) și proxenetism în formă continuată, prev. și ped. de art. 7 alin. 1-3 din Legea nr. 39/2003, art. 189 alin. 1,2,5 din C.p., art. 189 alin. 1,2,5 din C.p., art. 189 alin. 1,2,5 din C.p. cu aplicarea art. 33 lit. b) din C.p. și art. 329 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p., pe o **durată de 30 de zile**, de la data de _____, la data de _____.

P R O C U R O R,

Dosar nr.

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu de la

Judecător:

Grefier de ședință a fost doamna

Din partea Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria
participă procuror

Pe rol, soluționarea propunerii de arestare preventivă a inculpaților
și formulată de Parchetul de pe lângă

La apelul nominal făcut în ședința din Camera de Consiliu au răspuns inculpații
..... personal în stare de reținere, asistat de
apărător din oficiu cu împuternicire avocațială la dosar, av.
și, personal, în stare de reținere, asistat de apărător din oficiu cu
împuternicire avocațială la dosar, av.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

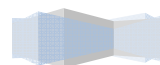
S-a făcut referatul cauzei de grefiera de ședință după care:

Instanța explică celor 2 inculpați în ce constă învinuirea ce li se aduce, le pune în vedere disp.
art. 70 alin. 2 C.proc.pen., în sensul că au dreptul să nu dea nici o declarație, atrăgându-li-se
totodată atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva lor.

Inculpații, având pe rând cuvântul, arată că sunt de acord să fie audiați de instanța de judecată.

Instanța, apreciind că pentru aflarea adevărului este necesară audierea separată a celor doi
inculpați, având în vedere disp. art. 324 alin. 2 C.proc.pen., pune în discuția părților necesitatea
audierii separate a celor 2 inculpați. Reprezentanta Parchetului și apărătorii din oficiu ai celor 2
inculpați, având pe rând cuvântul, arată că sunt de acord cu audierea separată a celor 2 inculpați.

Instanța, apreciind că pentru aflarea adevărului este necesară audierea separată a celor doi
inculpați, având în vedere disp. art. 71 C.proc.pen. și art. 324 alin. 2 C.proc.pen., dispune ca cei doi

inculpați să fie audiați separat, dispunând îndepărtarea din sală a inculpatului în vederea audierii separate a inculpatului

I s-a pus în vedere inculpatului să declare tot ceea ce știe cu privire la fapta și la învinuirea ce i se aduce în legătură cu aceasta, procedându-se la audierea acestuia, declarația inculpatului fiind consemnată și atașată la dosar.

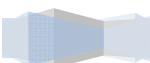
A fost apoi chemat în sală inculpatul, căruia i s-a pus în vedere să declare tot ceea ce știe cu privire la fapta și la învinuirea ce i se aduce în legătură cu aceasta, procedându-se la audierea inculpatului, declarația acestuia fiind consemnată și atașată la dosar.

În temeiul art. 324 alin.3 C.proc.pen., s-a dat apoi citire declarației luate inculpatului, inculpat audiat separat de inculpatul, după care instanța acordă cuvântul asupra propunerii de arestare preventivă a celor 2 inculpați.

Reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul, arată că cei 2 inculpați sunt cercetați pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, respectiv complicitate la tâlhărie, fapta fiind săvârșită într-un loc public, în centrul capitalei și, deși inculpații nu sunt cunoscuți cu antecedente penale, s-a apreciat că se impune arestarea lor preventivă față de modalitatea de comitere a faptei. Arată că cei 2 inculpați nu aveau ce căuta în București, întrucât domiciliază în provincie, astfel că se impune arestarea lor preventivă pentru o mai bună desfășurare a procesului penal. Ca temeiuri de drept, invocă disp. art. 148 lit. f) C.proc.pen. și art. 149¹ C.proc.pen., arătând că în propunerea de arestare preventivă s-a omis raportarea la disp. art. 160^h alin. 3 C.proc.pen., în ceea ce îl privește pe inculpatul minor, Solicită, față de cele arătate, arestarea preventivă a inculpatului major, pe o perioadă de 29 de zile, iar a inculpatului minor, pe o perioadă de 19 zile, cu începere de la

Apărătorul din oficiu al inculpatului, având cuvântul, solicită respingerea propunerii de arestare preventivă a inculpatului și cercetarea lui în stare de libertate, să se aibă în vedere că este minor, nu este cunoscut cu antecedente penale și fapta a săvârșit-o la inițiativa inculpatului, Apreciază că, în cauză, nu sunt indicii că inculpatul ar săvârși alte infracțiuni dacă ar fi pus în libertate. Față de cele arătate, solicită luarea față de inculpat a măsurii obligării de a nu părăsi localitatea.

Apărătorul din oficiu al inculpatului, având cuvântul, arată că acesta locuiește în prezent cu chirie în București și, în condițiile în care ar fi pus în libertate, s-ar prezenta la fiecare termen, poziția sa procesuală este cea corectă în sensul că nu recunoaște săvârșirea faptei în modalitatea descrisă de inculpatul, existând posibilitatea ca inculpatul minor să fi săvârșit fapta în timp ce inculpatul era plecat să cumpere bere și țigări. Solicită să se aibă în vedere că inculpatul nu lucrează cu contract de

muncă, întrucât nu este școlarizat, dar are o ocupație din care își câștigă existența, fiind tinichigiu, însă nu are un venit constant, arătând totodată că este întreținător de familie, întrucât tatăl său este decedat. Solicită punerea în libertate a inculpatului, apreciind că starea de libertate este o stare normală. În condițiile în care ar fi pus în libertate, arată că inculpatul s-ar prezenta la fiecare termen de judecată, întrucât nu este în interesul său să se sustragă cercetării judecătorești.

Reprezentanta parchetului, având cuvântul asupra cererii formulate de apărătorul din oficiu al inc. de luare față de inc. a măsurii obligatorii de a nu părăsi localitatea, solicită respingerea ei față de considerentele anterior expuse.

Inculpații, având pe rând ultimul cuvânt, arată că doresc cercetarea lor în stare de libertate.

JUDECĂTOR,

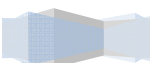
Deliberând asupra cauzei penale de față, constat că prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. la data de ora, Parchetul de pe lângă a solicitat arestarea preventivă a inculpaților cercetat în stare de reținere, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de tâlhărie prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 211 alin.1, 2 lit. c) și alin.2¹ lit. a),b) C.p. și pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie prev. de art. 211 alin. 1, 2 lit. c) și alin. 2¹ lit. a),b) C.p. cu aplic. art. 99 C.p., fapte constând în aceea că în data de, în timp ce se afla în apropierea, inculpatul a depozitat prin amenințare cu un briceag, pe care în prealabil i-l dăduse în acest scop inc., care i-a asigurat și paza locului faptei, pe partea vătămată de un telefon mobil.

În propunerea de arestare preventivă a inculpaților, Parchetul de pe lângă a făcut referire la dispozițiile art. 143, art.148 lit. f) și art.146/149¹ C.proc.pen. ca posibile temeiuri pentru arestarea preventivă a acestora.

Analizând actele și lucrările dosarului în vederea soluționării propunerii de arestare preventivă a inculpaților, instanța reține următoarele :

La data de, față de inculpatul a fost începută urmărirea penală pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie prev. de art. 211 al.1,2 lit. c) și alin.2¹ lit. a), b) C.p., iar față de inculpatul a fost începută urmărirea penală pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de tâlhărie prev. de art. 26 C.p., rap. la art. 211 alin.1, 2 lit. c) și alin. 2¹ lit. a), b) C.p., măsură confirmată de procuror prin rezoluția din, conform disp. art. 228 alin. 3/1 C.proc.pen.

La data de, ora, prin ordonanța emisă de Secția Poliție, s-a dispus măsura reținerii inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii

anterior menționate, la aceeași dată și oră dispunându-se și măsura reținerii inculpatului

Prin ordonanța nr..... din, Parchetul de pe lângă a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inc., pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie prev. de art. 211 alin.1, 2 lit. c) și alin. 2¹ lit. a),b) C.p., cu aplic. art. 99 C.p.

Prin ordonanța cu același număr din aceeași dată, Parchetul de pe lângăa dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de tâlhărie prev. de art. 26 C.p., rap. la art. 211 alin.1, 2 lit. c) și alin. 2¹ lit. a),b) C.p., cu aplic. art. 99 C.p.

S-a reținut în fapt că la data de, în timp ce se afla în apropierea, inculpatul a depozitat prin amenințare cu un briceag, pe care în prealabil i-l dăduse în acest scop inc., care i-a asigurat și paza locului faptei, pe partea vătămată, de un telefon mobil.

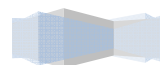
Astfel, instanța constată că în cauză sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 149¹ C.proc.pen. referitoare la luarea măsurii arestării preventive a celor 2 inculpați, reținând că, potrivit art. 149¹C.proc.pen., pentru a se putea dispune arestarea preventivă a inculpatului, trebuie să fie întrunite condițiile prev. de art. 143 C.proc.pen. și să existe în mod corespunzător vreunul dintre cazurile prev. de art. 148 C.proc.pen.

În ceea ce privește existența în cauză a probelor și indiciilor temeinice că inculpații au săvârșit o infracțiune, se reține că, potrivit art. 68¹ C.proc.pen., sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta.

În cauză sunt suficiente indicii temeinice, în accepțiunea dată de lege acestei noțiuni, că inculpații au comis faptele pentru care sunt cercetați.

Se constată astfel că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptei, descriind modalitatea concretă de comitere a acesteia precum și participația inculpatului la săvârșirea acesteia, recunoaștere ce se coroborează cu declarațiile părții vătămate, cu mențiunile proceselor-verbale de prindere a inculpaților și de cercetare la fața locului și cu declarațiile martorilor

Deși inculpatul nu a recunoscut săvârșirea faptei cu ocazia audierii de către organele de urmărire penală cât și cu ocazia audierii de către judecător, din coroborarea probelor administrate în cauză până în acest moment și anterior analizate, rezultă că inculpatul este persoana

care a săvârșit fapta pentru care s-a formulat propunerea de arestare preventivă, relevante fiind declarațiile inculpatului, cele ale părții vătămate și ale martorilor

De asemenea, se constată că în speță sunt întrunite condițiile prev. de art. 148 lit. f) C.proc.pen. Astfel, pedeapsa prev. de lege pentru infracțiunile reținute în sarcina celor 2 inculpați este pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani, iar lăsarea în libertate a inculpaților prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, în sensul că ar genera un sentiment de insecuritate în rândul societății civile, determinat de cercetarea în stare de libertate a inculpaților, învinuiți de comiterea unei infracțiuni cu un grad ridicat de pericol social, respectiv tâlhărie și complicitate la infracțiunea de tâlhărie, pericol social relevat de modalitatea concretă în care au acționat inculpații, într-un loc public, pe timp de zi, deposedând partea vătămată de telefonul mobil prin amenințare cu un briceag, inculpatul major punându-i la dispoziție inculpatului minor briceagul și îndemnându-l să săvârșească această infracțiune. Nu în ultimul rând, trebuie precizat că, potrivit fișei sale de cazier, inculpatului i-au mai fost aplicate anterior două sancțiuni administrative cu amendă pentru săvârșirea a două infracțiuni de furt calificat.

Totodată, instanța consideră că măsura arestării preventive a inculpaților se impune pentru o mai bună desfășurare a procesului penal, conform art.136 alin.1 C.proc.pen., nici unul dintre inculpați neavând domiciliul în București.

Față de aceste motive, văzând disp. art. 149¹ C.proc.pen., art. 146 alin. 10 și 11 C.proc.pen., art. 148 lit. f) C.proc.pen. și art. 151 C.proc.pen., va admite propunerea Parchetului de pe lângă și va dispune arestarea preventivă a celor 2 inculpați pe o durată de 15 zile de la la inclusiv, urmând a se emite mandate de arestare preventivă a inculpaților în acest sens.

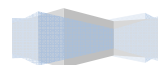
Asupra cererii formulate de apărătorul din oficiu al inc. de luare față de inculpat a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea, pentru motivele anterior menționate dar având în vedere și faptul că inculpatul nu domiciliază în apreciază cererea formulată ca nefiind întemeiată și o va respinge ca atare.

DISPUNE:

Respinge ca neîntemeiată cererea formulată de apărătorul din oficiu al inc. de luare față de inculpat a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea.

Admite propunerea Parchetului de pe lângă de arestare preventivă a inculpaților

Dispune arestarea preventivă a inculpatului (fiul lui, ns. la în municipiul, jud., cetățean român, fără

Îndrumar metodologic pentru judecători și procurori

Procedura arestării preventive

antecedente penale, tinichigiu, fără loc de muncă, CNP , domiciliat în) pe o durată de 15 zile , de la la inclusiv.

Dispune emiterea mandatului de arestare preventivă.

Dispune arestarea preventivă a inculpatului (fiul lui ns. la în mun. , cetățean român, fără antecedente penale, domiciliat în sat și fl. în CNP) pe o durată de 15 zile, de la la inclusiv.

Dispune emiterea mandatului de arestare preventivă.

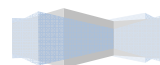
În baza art. 192 alin. 3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare, respectiv onorariile apărătorilor din oficiu ai inculpaților, în cuantum total deRON, avansate din fondurile Ministerului Justiției, rămân în sarcina statului.

Cu recurs în 24 de ore de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă. Pronunțată în ședință publică azi,, ora 14.40.

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Referat: După pronunțarea în ședință publică a soluției dispuse în cauză cei 2 inculpați, arată că înțeleg să formuleze recurs împotriva încheierii de ședință prin care s-a dispus arestarea lor preventivă.

DOSAR NR.

JUDECĂTORIA

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu de la

Instanța compusă din:

Președinte-

Grefier de ședință a fost

Din partea Ministerului Public-Parchetul de pe lângă
participă procuror

Pe rol, soluționarea propunerii de arestare preventivă a inculpatului
formulată de Parchetul de pe lângă

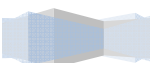
La apelul nominal făcut în ședința din Camera de Consiliu a răspuns inculpatul personal,
în stare de reținere, asistat de apărător din oficiu, avocat

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care instanța aduce la cunoștință inculpatului dispozițiile art. 70 alin. 2 C.p. și, având în vedere consimțământul exprimat de acesta, s-a procedat la audierea inculpatului, declarația acestuia fiind consemnată și atașată la dosar.

Instanța acordă apoi cuvântul în dezbatere asupra propunerii de arestare preventivă a inculpatului formulată de Parchetul de pe lângă

Reprezentanta Parchetului, având cuvântul, arată că s-a formulat propunere de arestare preventivă pe numele inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prev. de art. 208 alin. 1-209 alin. 1 lit. e) C.p., întrucât acesta a sustras la data de un telefon mobil din poșeta părții vătămate, în timp ce se afla într-un oficiu poștal. Ca temei de drept, au fost invocate în propunerea de arestare preventivă a inculpatului disp. art. 148 lit. f) C.proc.pen.. Solicită arestarea preventivă a inculpatului pe o durată de 29 de zile, în conformitate cu prevederile art. 149¹ C.proc.pen., apreciind că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, în raport de art. 143 C.proc.pen. și art. 148 lit.f) C.proc.pen.

Apărătorul din oficiu al inculpatului solicită respingerea propunerii parchetului, urmând ca instanța să aibă în vedere că inculpatul nu este cunoscut cu antecedente penale, este prima lui abatere, a recunoscut și a regretat săvârșirea faptei.

Inculpatul, având ultimul cuvânt, arată că regretă săvârșirea faptei și lasă la aprecierea instanței modul de soluționare a cauzei.

J U D E C Ă T O R ,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constat următoarele:

La data de, pe rolul Judecătoriei a fost înregistrat sub nr., referatul nr. prin care Parchetul de pe lângă a formulat propunere de arestare preventivă a inculpatului pe o durată de 30 de zile, începând cu până la

În fapt, s-a reținut că în ziua de, în jurul orelor 18.00, în timp ce se afla în Oficiul Poștal din inculpatul a sustras din poșeta părții vătămate un telefon mobil marca

În drept, s-au invocat disp. art. 146, 148 lit.f) C.proc.pen. art. 149¹ C.proc.pen..

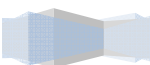
S-a atașat dosarul de urmărire penală nr. al Parchetului de pe lângă

Analizând actele și lucrările dosarului în vederea soluționării propunerii de arestare preventivă a inculpatului, instanța reține următoarele:

La data de, față de inculpatul a fost începută urmărirea penală pentru infracțiunea de furt calificat prev. de art. 208 alin. 1-209 alin. 1 lit. e) C.p., măsură confirmată de procuror conform art. 228 al. 3¹ C.proc.pen.

La data de, ora 7.00, prin ordonanța emisă de – Secția Poliție, a fost dispusă măsura reținerii inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prev. de art. 208 alin. 1-209 alin. 1 lit. e) C.p.

Prin ordonanța nr. din data de, Parchetul de pe lângă a pus în mișcare acțiunea penală împotriva inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prev. de art. 208 alin. 1-209 alin. 1 lit. e) C.p., constând în aceea că în ziua de, în jurul orelor 18.00, în timp ce se afla în Oficiul Poștal, din,

inculpatul a sustras din poșeta părții vătămate un telefon mobil marca

Conform art. 149¹ al 1 și 10 C.proc.pen., pentru a se putea dispune măsura arestării preventive a inc., trebuie să fie întrunite condițiile prev. de art. 143 C.proc.pen. și să existe vreunul din cazurile prev. de art. 148 C.proc.pen..

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, se constată că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 149¹ C.proc.pen. referitoare la luarea măsurii arestării preventive față de inculpat conform căroră, pentru a se putea dispune arestarea preventivă a inculpatului, trebuie să fie întrunite condițiile prev. de art. 143 C.proc.pen. și să existe în mod corespunzător vreunul din cazurile prev. de art. 148 C.proc.pen.

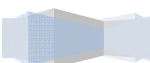
În ceea ce privește existența în cauză a probelor sau indiciilor temeinice că inculpatul a săvârșit o infracțiune, se reține că potrivit art.68¹ C.proc.pen, sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta.

În cauză, există suficiente indicii temeinice în accepțiunea dată de lege acestei noțiuni, că inculpatul a comis fapta ce formează obiectul învinuirii, relevante în acest sens fiind declarațiile inculpatului de recunoaștere a săvârșirii faptei, declarații ce se coroborează cu plângerea și declarațiile părții vătămate, cu mențiunile procesului-verbal de cercetare la fața locului, cu mențiunile procesului-verbal de conducere în teren și cu declarațiile martorului

Această împrejurare nu este însă suficientă prin ea însăși pentru a justifica arestarea preventivă a inculpatului, întrucât în speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.148 lit. f) C.proc.pen. Deși în cuprinsul ordonanței de reținere cât și în propunerea de arestare preventivă se face vorbire de cazul prevăzut de art.148 lit.f) C.proc.pen., respectiv pedeapsa închisorii prevăzută de lege este mai mare de 4 ani, iar în speță există probe că lăsarea în libertate a inculpatului prezintă pericol concret pentru ordinea publică, totuși, din analiza actelor și lucrărilor dosarului se constată existența doar a uneia dintre condițiile prevăzute de textul legal menționat și anume doar a aceleia privitoare la cuantumul pedepsei prevăzute de lege.

Nu se poate susține însă că ar fi întrunită și cea de-a doua condiție cumulativ prevăzută de art.148 lit.f) C.proc.pen., de vreme ce în speță nu există probe că prin lăsarea în libertate a inculpatului s-ar crea un pericol concret pentru ordinea publică.

Astfel, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptei, prejudiciul cauzat prin săvârșirea faptei este modic, inculpatul are o vârstă fragedă, iar din fișa de cazier rezultă că acesta nu a mai fost

anterior condamnat. Toate aceste elemente conduc la concluzia că, în speță, nu se justifică luarea măsurii arestării preventive față de inculpat.

Pentru considerentele expuse anterior, apreciind că în cauză arestarea preventivă a inculpatului, care constituie o excepție în raport de starea de libertate, nu se impune pentru mai buna desfășurare a procesului penal, lăsarea în libertate a acestuia nefiind de natură să creeze un pericol concret pentru ordinea publică, va respinge ca neîntemeiată propunerea Parchetului de pe lângă de arestare preventivă a inculpatului, dispunând punerea în libertate a acestuia, reținut în baza ordonanței de reținere din emisă de Secția Poliție, dacă nu este reținut sau arestat în altă cauză.

Onorariul avocatului din oficiu avansat din fondurile Ministerului Justiției va rămâne în sarcina statului.

DISPUN:

Respinge ca neîntemeiată propunerea Parchetului de pe lângă de arestare preventivă a inculpatului

Dispune punerea în libertate a inculpatului, reținut în baza ordonanței din data de, emisă de Secția Poliție, dacă nu este reținut sau arestat în altă cauză.

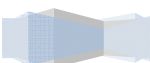
Onorariul apărătorului din oficiu al inculpatului în cuantum deRON, avansat din fondurile Min. Justiției, rămâne în sarcina statului.

Cu recurs în 24 de ore de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă.

Pronunțată în ședință publică, azi,, ora

PREȘEDINTE,

GREFIER,

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA SECTORULUI – SECȚIA PENALĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu de la

Președinte:

Grefier:

Din partea Ministerului Public – Parchetul de pe lângă participă procuror
.....

Pe rol, judecarea propunerii de arestare preventivă a inculpatului,
formulată de Parchetul de pe lângă

La apelul nominal făcut în ședința din Camera de Consiliu a răspuns inculpatul personal, în stare
de reținere și asistat de apărător ales, avocat, cu împuternicire avocațială depusă
la dosar.

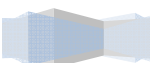
Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefiera de ședință, după care:

S-a adus la cunoștința inculpatului, potrivit art. 70 alin. 2 C.proc.pen., fapta care
formează obiectul cauzei, încadrarea juridică a acesteia, dreptul de a avea un apărător, precum și
dreptul de a nu face nici o declarație, atrăgându-i-se totodată atenția că ceea ce declară poate fi
folosit împotriva sa, după care, având în vedere consimțământul exprimat de inculpat, i se pune
în vedere să declare tot ce știe cu privire la fapta și la învinuirea ce i se aduce în legătură cu
aceasta, procedându-se la audierea acestuia, declarația acestuia fiind consemnată și atașată la
dosarul cauzei.

A fost ascultat inculpatul care a consimțit să dea o declarație, aceste declarații fiind
consemnate și atașate la dosar.

Instanța acordă cuvântul în dezbateri asupra propunerii de arestare preventivă formulată
de Parchetul de pe lângă

Reprezentantul Ministerului Public arată că, potrivit art. 68¹ C.proc.pen., în cauză există indicii certe în sensul că inculpatul a comis fapta pentru care s-a formulat propunerea de arestare preventivă. Ca temeiuri de drept, reprezentantul Ministerului Public invocă dispozițiile art. 143 C.proc.pen. și, ținând seama de modalitatea concretă în care a fost săvârșită fapta, condițiile de comitere, de natura faptei și valoarea prejudiciului creat, se apreciază că lăsarea în libertate a inculpatului prezintă un pericol concret pentru ordinea publică. În consecință, în temeiul art. 149¹ C.proc.pen., solicită admiterea propunerii Parchetului de pe lângăși arestarea preventivă a inculpatului.

Apărătorul ales al inculpatului solicită respingerea propunerii privind arestarea preventivă a inculpatului și judecarea în stare de libertate, arătând că inculpatul nu este cunoscut cu antecedente penale, are un domiciliu stabil, nu există indicii în sensul că lăsat în libertate ar influența buna desfășurare a procesului penal sau ar săvârși alte fapte de natură penală și este singurul întreținător al familiei.

Având ultimul cuvânt, inculpatul arată că este de acord cu concluziile puse de către apărătorul său ales.

JUDECĂTOR,

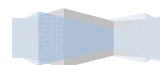
Prin propunerea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de, ora sub nr., Parchetul de pe lângă a solicitat să se dispună arestarea preventivă a inculpatului, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la furt calificat prev. de art. 25 C.p., rap. la art. 208 alin. 1 – 209, alin.1 lit.a), e), g) și alin. 3 lit.h) C.p..

În fapt, s-a reținut că în noaptea dea instigat șase persoane să sustragă cabluri de telecomunicație aparținând, de pe str.

Analizând actele și lucrările dosarului în vederea soluționării propunerii de arestare preventivă a inculpatului, instanța reține următoarele :

La data de, ora, prin ordonanța nr., emisă de Secția Poliție, a fost dispusă măsura reținerii inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prevăzută de art. 208 – 209 C.p..

Prin ordonanța nr. din, Parchetul de pe lângă a pus în mișcare acțiunea penală împotriva inc., pentru infracțiunea de instigare la furt calificat prev. de art. 25 C.p., rap. la art. 208 alin.1- 209, alin. 1 lit.a),e),g)

și alin. 3 lit. h) C.p., constând în aceea că în noaptea dea instigat șase persoane să sustragă cabluri de telecomunicație aparținând de pe str.

Având în vedere specificul obligațiilor ce decurg din exercitarea acțiunii penale în cadrul procesului penal și ținând seama de necesitatea asigurării unei mai bune desfășurări a tuturor activităților pe care le întreprind organele judiciare pentru rezolvarea cauzelor penale, apare necesară, uneori, luarea anumitor măsuri procesuale. Acestea reprezintă instituții de drept procesual penal care constau în anumite privațiuni, constrângeri personale sau reale, determinate de condițiile și împrejurările în care se desfășoară procesul penal. Prin luarea unor astfel de măsuri, inclusiv a celor restrictive de libertate, așa cum este arestarea preventivă, se urmărește asigurarea atingerii scopului procesului penal, respectiv constatarea la timp și în mod complet a faptelor ce constituie infracțiuni, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

Regula este ca judecarea inculpatului să se realizeze cu persoana în stare de libertate iar excepția este privarea de libertate. Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile iar arestarea persoanei este permisă numai în cazurile și cu procedura prevăzută de lege (art. 23 din Constituția României).

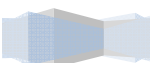
Un alt principiu al procesului penal de care trebuie să se țină seama este acela potrivit căruia “orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă” (art. 5² C.proc.pen.).

Astfel, potrivit art. 149¹ C.proc.pen. pentru a se putea dispune arestarea inculpatului trebuie ca în cauză să existe probe sau indicii temeinice că inculpatul a săvârșit fapta pentru care este cercetat și să existe în mod corespunzător vreunul din cazurile prevăzute de art. 148 C.proc.pen..

Potrivit art. 68¹ C.proc.pen., sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta.

În cauza de față, instanța apreciază că există indicii temeinice, în sensul art. 68¹ C.proc.pen. și art. 143 C.proc.pen., care să susțină presupunerea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, sens în care instanța are în vedere declarațiile învinuitorilor, declarații din cuprinsul cărora rezultă că inculpatul le-a oferit o sumă de bani pentru a sustrage cablul telefonic din zona

Instanța constată însă că, în cauză, **nu se regăsesc condițiile cerute de art.148 lit.f) C.proc.pen. în ceea ce privește existența unor probe că lăsarea în libertate a inculpatului ar prezenta pericol concret pentru ordinea publică.**

Interpretând, aşadar, dispozițiile art.148 lit.f) C.proc.pen., prin raportare la normele legii fundamentale dar și prin prisma jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, **instanța apreciază că lăsarea în libertate a inculpatului nu ar tulbura în mod real ordinea publică, raportându-ne la circumstanțele comiterii faptei, la persoana inculpatului și la atingerea minimă adusă prin fapta săvârșită valorilor sociale.**

Astfel, instanța remarcă împrejurarea că inculpatul a avut **o atitudine procesuală cooperantă față de organele de cercetare penală și în fața judecătorului, nu este cunoscut cu antecedente penale, este bine orientat din punct de vedere social și profesional.**

De asemenea, tot sub acest aspect, instanța observă că **inculpatul provine dintr-o familie bine organizată, având un domiciliu stabil pe raza Municipiului București.** Astfel, probele administrate până în acest moment nu sunt suficiente pentru a reține un real pericol pentru ordinea publică în sensul că lăsarea în libertate a inculpatului ar prezenta un pericol concret pentru ordinea publică.

Pentru aceste motive, apreciind că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpatului, judecătorul cauzei constată că propunerea Parchetului de pe lângă este neîntemeiată.

În consecință, va dispune respingerea acesteia și punerea în libertate a inculpatului, dacă nu e reținut sau arestat în altă cauză.

Față de aceste motive,

DISPUN:

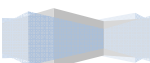
Respinge ca neîntemeiată propunerea de arestare preventivă privind pe inculpatul, fiul lui, născut la data de în municipiul, cetățean român, studii medii, stagiul militar nesatisfăcut, fără ocupație, necunoscut cu antecedente penale, domiciliat în, CNP, formulată de Parchetul de pe lângă

Dispune punerea în libertate a inculpatului dacă nu este reținut sau arestat în altă cauză. Cu recurs în 24 de ore de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică azi,, ora

Judecător,

Grefier,

III. MANDATUL EUROPEAN DE ARESTARE

1. Unde este reglementat mandatul european de arestare?

Instituția mandatului european de arestare este reglementată de Legea nr. 302/2004²² privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 224/2006²³, ambele legi elaborate pentru punerea în aplicare a Deciziei-cadru nr. 2002/584/JAI din 13 iunie 2002²⁴ a Consiliului Uniunii Europene

2. Care este natura juridică și scopul mandatului european de arestare?

Mandatul European de Arestare este o *decizie judiciară*²⁵ emisă de autoritatea judiciară competentă a unui stat membru UE, cu *scopul urmărit de a aresta și preda către un alt stat membru UE* a unei persoane solicitate pentru :

- ✚ efectuarea urmăririi penale;
- ✚ efectuarea judecății;
- ✚ executarea unei pedepse;
- ✚ executarea unei măsuri privative de libertate

3. Cum se pune în executare un mandat european de arestare?

Pentru a putea fi pus în executare, mandatul european de arestare trebuie să conțină următoarele informații :

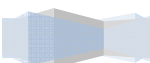
- ✚ Identitatea și cetățenia persoanei a cărei arestare sau predare se solicită;
- ✚ Denumirea, adresa, numerele de telefon și fax precum și adresa de e-mail a autorității judiciare emitente a mandatului european de arestare;
- ✚ Indicarea existenței unei hotărâri judecătorești definitive, a unui mandat de arestare preventivă sau a oricărei alte hotărâri judecătorești executorii avînd același efect²⁶;

²² Publicată în Monitorul Oficial nr. 594/01.07.2004.

²³ Publicată în Monitorul Oficial nr. 534/21.06.2006.

²⁴ Publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L190/1 din 18.07.2002.

²⁵ Art. 77 din Decizia-cadru nr. 2002/584/JAI din 13 iunie 2002 a Consiliului Uniunii Europene.

- ✚ Natura și încadrarea juridică a infracțiunii ²⁷;
- ✚ Descrierea circumstanțelor în care a fost comisă infracțiunea, incluzând momentul, locul și gradul de implicare a persoanei a cărei arestare sau predare se solicită;
- ✚ Pedeapsa pronunțată, în cazul în care hotărârea a rămas definitivă, sau pedeapsa prevăzută de legea statului emitent pentru infracțiunea săvârșită;
- ✚ Alte consecințe ale infracțiunii, dacă există;
- ✚ Traducerea conținutului mandatului în limba oficială a statului de executare.

4. Care sunt autoritățile competente să emită un mandat european de arestare?

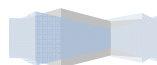
- ✚ Autoritățile judiciare *emitente* – *Instanțele Judecătorești*
 - Instanța judecătorească competentă să emită mandatul european de arestare este instanța care a emis mandatul de arestare preventivă în cursul urmăririi penale ori al judecării sau instanța de executare, *din oficiu* sau *la cererea procurorului*, cu respectarea următoarelor condiții:
 - Dacă solicitarea se face în vederea efectuării urmăririi penale sau a judecării, trebuie ca fapta să fie pedepsită de legea penală română cu o pedeapsă privativă de libertate de *cel puțin un an*;
 - Dacă este vorba despre executarea pedepsei, atunci pedeapsa aplicată trebuie să fie *mai mare de 4 luni*.
- ✚ Autoritățile judiciare *de executare* – *Curțile de Apel*
- ✚ Autoritatea centrală română cu atribuții în sprijinirea comunicării dintre autoritățile judiciare menționate mai sus și obținerea informațiilor necesare în această materie – *Ministerul Justiției*.

5. Cum se pune în aplicare un mandat european de arestare?

Transmiterea unui mandat european de arestare se poate face prin *orice mijloc de transmitere care lasă o urmă scrisă*, cu condiția ca autoritatea judiciară de executare să poată verifica autenticitatea acestuia.

²⁶ Conform art. 81 și 85 din Legea nr. 224/2006.

²⁷ În conformitate cu art. 85 din Legea nr. 224/2006.

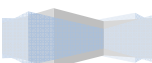
- ✚ Atunci când *se cunoaște locul* unde se află persoana solicitată, autoritatea română emitentă poate transmite mandatul european de arestare direct autorității judiciare de executare.
- ✚ Atunci când *nu se cunoaște locul* unde se află persoana solicitată, transmiterea mandatului european de arestare se poate face prin :
 - Sistemul Informatic Schengen (SIS), prin intermediul sistemului de telecomunicații securizat al Rețelei Judiciare Europene;
 - Ministerul Justiției;
 - Organizația Internațională a Poliției Criminale (INTERPOL); sau
 - Orice alt mijloc care lasă o urmă scrisă și care permite autorității judiciare de executare să verifice autenticitatea.

Instanța care a emis mandatul european de arestare poate solicita autorităților judiciare de executare **să remită bunurile** care constituie mijloace materiale de probă.

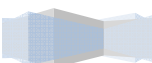
Predarea este **obligatorie**, indiferent de denumirea infracțiunii în statul membru și indiferent dacă este îndeplinită condiția dublei incriminări, dacă fapta este sancționată în statul emitent cu închisoarea sau cu o măsură de siguranță privată de libertate pe o perioadă de minimum 3 ani, dacă este vorba de următoarele infracțiuni :

- Participarea la un grup criminal organizat;
- Terorism;
- Trafic de persoane;
- Exploatare sexuală a copiilor și pornografie infantilă;
- Trafic ilicit de droguri și substanțe psihotrope;
- Trafic ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;
- Corupție;
- Fraudă, incluzând cea împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene²⁸;
- Spălare a produselor infracțiunii;

²⁸ În înțelesul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene.

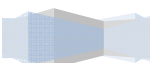
- Contrafacere de monedă, inclusiv a monedei Euro;
- Fapte legate de criminalitate informatică;
- Fapte privind mediul înconjurător, inclusiv traficul cu specii de animale și vegetale pe cale de dispariție;
- Facilitarea intrării și șederii ilegale;
- Omor și vătămare corporală gravă;
- Trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- Lipsire de libertate în mod ilegal, răpire și luare de ostatici;
- Rasism și xenofobie;
- Furt organizat sau armat;
- Trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- Înșelăciune;
- Deturnare de fonduri;
- Contrafacere și piraterie de fonduri;
- Falsificare de acte oficiale și uz de acte oficiale falsificate;
- Falsificarea de mijloace de plată;
- Trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- Trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- Trafic de vehicule furate;
- Viol;
- Incendiere cu intenție;
- Crime aflate în jurisdicția Curții Penale Internaționale;
- Sechestrare ilegală de nave și aeronave;
- Sabotaj.

Dacă este vorba despre alte infracțiuni decât cele enumerate mai sus, predarea poate fi subordonată condiției ca faptele care motivează emiterea mandatului european de arestare să constituie infracțiune potrivit legii române, independent de elementele constitutive sau de încadrarea juridică a acestora.

Refuzul de predare se impune dacă :

- ✚ Persoana a cărei predare se cere a fost judecată definitiv pentru aceleași fapte de către un Stat membru, altul decât statul emitent cu condiția ca sancțiunea să fi fost executată ori să fie în acel moment în curs de executare sau executarea să fie prescrisă, pedeapsa să fi fost grațiată ori infracțiunea să fi fost amnistiată sau să fi intervenit o altă cauză care împiedică executarea, potrivit legii statului de condamnare;
- ✚ Infracțiunea pentru care a fost emis mandatul european de arestare este acoperită de amnistie în România, dacă autoritățile române au, potrivit legii române, competența de a urmări acea infracțiune;
- ✚ Persoana care este supusă mandatului de arestare nu răspunde penal datorită vârstei sale, pentru faptele pe care se bazează mandatul de arestare în conformitate cu legea română;
- ✚ Persoana care face obiectului mandatului european de arestare este supusă unei proceduri penale în România pentru aceeași faptă pentru care s-a emis mandatul european de arestare;
- ✚ Împotriva persoanei care face obiectul mandatului european de arestare s-a pronunțat o hotărâre definitivă pentru aceleași fapte într-un alt stat membru;
- ✚ Mandatul european de arestare a fost emis în scopul executării unei pedepse, iar persoana solicitată este cetățen român pentru care instanța română competentă dispune executarea pedepsei în România, potrivit legii române;
- ✚ Persoana care face obiectul mandatului european a fost judecată pentru aceeași faptă/aceleași fapte într-un stat terț care nu este membru al UE;
 - Această situație reprezintă motiv de refuz al predării *numai dacă* sancțiunea a fost executată sau este, în acel moment, în curs de executare sau executarea este prescrisă, ori infracțiunea a fost amnistiată sau pedeapsa a fost grațiată potrivit legii statului de condamnare;
- ✚ Mandatul european de arestare se referă la infracțiuni care sunt comise pe teritoriul României potrivit legii române;

- ✚ Mandatul european de arestare cuprinde infracțiuni care au fost comise în afara teritoriului statului emitent și legea română nu permite urmărirea acestor fapte atunci când s-au comis în afara teritoriului român;
- ✚ Răspunderea pentru infracțiunea pe care se întemeiază mandatul european de arestare ori executarea pedepsei aplicate s-au prescris conform legislației române, dacă faptele ar fi fost de competența autorităților române;
- ✚ Autoritatea judiciară română competentă a decis fie să nu urmărească fie să înceteze urmărirea persoanei solicitate pentru infracțiunea pe care se bazează mandatul de arestare european.

6. Soluționarea unei cereri de executare a mandatului european de arestare

Curtea de Apel este instanța competentă să soluționeze o astfel de cerere după următoarea procedură:

Primul pas – Repartizarea cauzei

Președintele secției penale repartizează cauza unui complet format din *doi judecători*.

Repartizarea este *aleatorie*, conform Legii nr. 304/2006, iar completul de doi judecători reprezintă o derogare de la regula conform căreia judecata în primă instanță se face de către un complet compus dintr-un singur judecător.

Pasul al doilea – Verificări prealabile

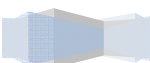
Instanța verifică dacă mandatul european de arestare conține informațiile cerute de lege iar dacă acestea sunt insuficiente, va solicita, de urgență, autorității judiciare emitente, informațiile suplimentare necesare. Atunci când toate informațiile necesare există la dosar, instanța dispune ca procurorul general de pe lângă Curtea de Apel să ia măsurile necesare pentru identificarea persoanei solicitate, reținerea și prezentarea acesteia în fața instanței.

Pasul al treilea – Arestarea persoanei solicitate și audierea persoanei arestate

Persoana solicitată este prezentată în *cel mult 24 de ore* de la reținere instanței competente care are obligația să informeze persoana solicitată asupra:

- ✚ Existenței și conținutului mandatului european de arestare emis împotriva sa;
- ✚ Posibilității de a consimți la predarea către Statul membru emitent;
- ✚ Drepturilor sale procesuale.

În continuare, instanța va proceda la audierea persoanei solicitate în termen de *cel mult 48 de ore* de la arestarea acesteia. Audierea se va face în conformitate cu prevederile Codului român de

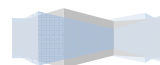
procedură penală și în condițiile stabilite potrivit înțelegerii dintre autoritățile judiciare implicate în derularea acestei proceduri. În timpul audierii, instanța va întreba persoana solicitată dacă:

✚ își dă consimțământul la predare, voluntar și în deplină cunoștință de cauză, cunoscând consecințele juridice ale consimțământului, în special caracterul irevocabil al acestuia:

- persoana arestată care **consimte la predare nu se mai audiază**.
 - În această ipoteză, se întocmește un proces-verbal în care se consemnează, dacă este cazul, și renunțarea la drepturile conferite de regula specialității și care se semnează de persoana solicitată, de membrii completului de judecată, de reprezentantul Ministerului Public și de grefier.
- Persoana arestată care **nu consimte la predare va fi audiată** de către instanța de judecată.

✚ renunță la efectele regulii specialității, în aceleași condiții.

- **Regula specialității** impune, în principiu, ca arestarea persoanei să se facă numai pentru fapta pentru care a fost emis mandatul european de arestare. Persoana predată autorităților române nu va putea fi urmărită, judecată sau privată de libertate pentru o altă faptă anterioară predării, decât dacă statul membru de executare o consimte.
 - În acest scop, autoritatea judiciară română emitentă va prezenta autorității judiciare de executare o cerere de autorizare însoțită de informațiile cerute de lege.
 - Dacă România este statul membru de executare, statul membru emitent va trebui să solicite autorizarea iar autoritatea judiciară română de executare va decide, în termen de **cel mult 30 de zile** de la primirea cererii, dacă infracțiunea care motivează cererea a fost motivul predării în conformitate cu dispozițiile legii.
- **Excepții** de la aceasta regulă:
 - Consimțământul pentru urmărirea, judecarea, condamnarea, sau deținerea unei persoane pentru alte fapte comise anterior predării acesteia în baza unui mandat european de arestare se prezumă, dacă statul de membru de executare a notificat Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene în acest sens, cu excepția cazului în care autoritatea judiciară de executare a dispus altfel prin hotărârea de predare.

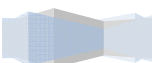
- Persoana urmărită a renunțat în mod expres în fața autorității judiciare de executare la regula specialității, înaintea predării.
- Persoana urmărită a renunțat, după predare, să recurgă la regula specialității în legătură cu anumite infracțiuni anterioare predării sale.
- Declarația de renunțare la regula specialității se dă în fața autorității judiciare competente a statului membru emitent, întocmindu-se un proces-verbal conform dreptului intern al acestuia. Persoana urmărită are dreptul de a fi asistată de un avocat atunci când dă declarația de renunțare.
- Persoana urmărită nu a părăsit, în termen de 45 de zile de la punerea sa definitivă în libertate, teritoriul statului membru căruia a fost predată sau s-a întors pe acest teritoriu după ce l-a părăsit.
- Infracțiunea nu este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate.
- După terminarea procesului penal, nu se aplică o pedeapsă privativă de libertate sau o măsură de siguranță.

Dacă persoana audiată sau procurorul propun probe și instanța le admite, aceasta poate fixa, cu respectarea termenelor maxime prevăzute la art. 95 din Lege, un termen pentru administrarea lor sau pentru transmiterea unor informații suplimentare, dacă acestea sunt necesare, de către autoritatea judiciară emitentă cu privire la cauzele de refuz sau de condiționare a predării.

- Procurorul va fi prezent și va pune concluzii în toate cazurile. Instanța va dispune, prin *încheiere*, la fiecare **30 de zile**, asupra menținerii măsurii arestării sau punerii în libertate a persoanei solicitate.
 - Dacă persoana va fi pusă în libertate, instanța va lua toate măsurile necesare pentru a evita fuga acesteia, inclusiv măsurile preventive prevăzute de lege. În acest scop, instanța ține seama de toate împrejurările cauzei și de necesitatea asigurării executării mandatului european de arestare.

Persoana arestată în baza unui mandat european de arestare are următoarele drepturi:

- ✚ Dreptul de a fi informată cu privire la conținutul mandatului european de arestare;
- ✚ Dreptul de a fi asistată de un apărător ales sau numit din oficiu de către instanță;
- ✚ Dreptul de a i se asigura un interpret dacă nu vorbește sau nu înțelege limba română.

7. Pronunțarea hotărârii privind executarea unui mandat european de arestare

Instanța se pronunță cu privire la executarea unui mandat european de arestare prin încheiere, în **maxim 5 zile** de la data la care a avut loc audierea persoanei solicitate.

- Acest termen este unul de recomandare.

Împotriva încheierii se poate declara recurs în termen de **24 de ore de la pronunțare**.

- Aceasta presupune obligația instanței de a pronunța hotărârea în prezența persoanei în cauză, pentru ca aceasta din urmă să poată exercita calea de atac în termenul prevăzut de lege.
- Instanța poate amâna pronunțarea pentru 30 de zile numai în cazuri justificate, comunicând autorității judiciare emitente această împrejurare, precum și motivele amânării și menținând măsurile necesare în vederea predării.

Dacă persoana urmărită **consimte** la predare, hotărârea se pronunță în termen de **10 zile** de la termenul de judecată la care persoana urmărită și-a exprimat consimțământul la predare și este definitivă și executorie.

În cazul în care persoana urmărită **nu consimte** la predare, hotărârea se pronunță în termen de **60 de zile** de la arestare.

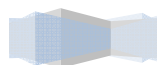
Recursul se soluționează cu precădere, în termen de **cel mult 3 zile** de la transmiterea dosarului cauzei la secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

8. Executarea mandatului european de arestare

În principiu, mandatul european de arestare se soluționează și se execută **în regim de urgență**.

- ✚ În mod **exceptional**, predarea poate fi **amânată** temporar pentru motive umanitare serioase cum ar fi existența unor temeieri suficiente pentru a se crede că predarea va periclita, în mod evident, viața sau sănătatea persoanei solicitate. În această situație, executarea mandatului european de arestare va avea loc imediat ce aceste motive încetează să mai existe. Și în acest caz, autoritățile judiciare implicate se vor informa reciproc și vor stabili împreună o nouă dată de predare.
- ✚ În cazul în care sunt depășite termenele maxime de predare, autoritatea judiciară română de executare va aduce la cunoștința autorității judiciare emitente durata privării de libertate pe care a suferit-o persoana la care se referă mandatul european de arestare, cu scopul de a fi dedusă din pedeapsa sau din măsura de siguranță care va fi dispusă.

Predarea persoanei solicitate se efectuează de către poliție.

- ✚ În cazul în care predarea nu poate avea loc la termenul stabilit, autoritățile judiciare implicate se vor anunța reciproc pentru a fixa o nouă dată de predare. În această situație, predarea va avea loc în termen de 10 zile de la noua dată convenită.

Predarea condiționată poate avea loc atunci când persoana solicitată este urmărită penal sau judecată de autoritățile judiciare române pentru o faptă diferită de cea care motivează mandatul european de arestare. În această situație, autoritatea judiciară română de executare va putea amâna predarea până la terminarea judecății sau până la executarea pedepsei.

- În situația în care autoritatea emitentă insistă, autoritatea judiciară română de executare poate dispune predarea temporară a persoanei solicitate, în condițiile stabilite printr-un acord încheiat în scris cu autoritatea judiciară emitentă.

În executarea unui mandat european de arestare preventivă, se poate solicita **tranzitul** pe teritoriul României al persoanei solicitate. Pentru ca autoritățile române să acorde tranzit unei persoane împotriva căreia s-a emis un mandat european de arestare preventivă, trebuie să existe următoarele :

- ✚ Un mandat european de arestare;
- ✚ Identitatea și cetățenia persoanei care face obiectul mandatului european;
- ✚ Încadrarea juridică a faptei;
- ✚ Descrierea împrejurărilor în care infracțiunea fost săvârșită, inclusiv data și locul.

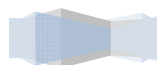
Cererea și informațiile privind tranzitul se transmit Ministerului Justiției, care le înaintează de îndată Curții de Apel. În complet format din **doi judecători** ai secției penale, Curtea de Apel se pronunță cu privire la cererea de tranzit, în ziua primirii acesteia, prin **încheiere** dată în **Camera de Consiliu**.

- Încheierea este definitivă și se comunică Ministerului Justiției care informează de îndată statul emitent.

Nu este necesară o cerere de tranzit în cazul transportului aerian fără escală, cu excepția unei aterizări forțate (!)

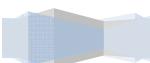
Predarea ulterioară unei extrădări:

În cazul în care persoana urmărită a fost extrădată în România dintr-un stat terț în care aceasta a fost protejată cu privire la regula specialității, prin dispozițiile acordului în baza căruia a fost extrădată, autoritatea judiciară română de executare va solicita autorizarea statului care a extrădat-o pentru a putea fi predată statului emitent.

Extrădarea unei persoane care a fost predată în România în baza unui mandat european de arestare, solicitată ulterior de către un stat care nu este membru al Uniunii Europene, nu se poate acorda fără consimțământul autorității judiciare de executare care a aprobat predarea.

- În cazul în care autoritățile judiciare române au acordat predarea unei persoane unui alt stat membru al Uniunii Europene, în baza unui mandat european de arestare, iar autoritățile judiciare emitente solicită consimțământul de a extrăda persoana urmărită către un terț stat care nu este membru al Uniunii Europene, consimțământul va fi acordat în conformitate cu instrumentele bilaterale sau multilaterale la care România este parte, luându-se în considerare cererea de extrădare.
- Când persoana la care se referă mandatul european de arestare *se bucură de imunitate* în România, autoritatea judiciară de executare va solicita fără întârziere autorității competente retragerea acestui privilegiu.
 - Dacă ridicarea imunității este de competența unui alt stat sau a unei organizații internaționale, cererea va fi formulată de autoritatea judiciară care a emis mandatul european de arestare, autoritatea judiciară de executare trebuie să comunice această împrejurare autorității judiciare competente.
 - În timpul în care cererea de retragere a imunității este în curs de soluționare, autoritatea judiciară de executare va lua măsurile pe care le consideră necesare pentru a garanta predarea efectivă când persoana a încetat să se mai bucure de privilegiul imunității.
 - Toate termenele mai sus menționate curg de la data când autoritatea judiciară de executare a fost informată despre ridicarea sau retragerea imunității.
- Când persoana la care se referă mandatul european de arestare a ajuns în România, ca urmare a extrădării dintr-un stat terț care nu este membru al Uniunii Europene, iar predarea este limitată la infracțiunea pentru care s-a acordat, termenele prevăzute la alineatul precedent încep să curgă din momentul în care autoritățile statului care a extrădat persoana urmărită își dau acordul ca regula specialității să rămână fără efect iar persoana poate fi predată statului emitent al mandatului european.
- Până la luarea deciziei, autoritatea judiciară de executare va lua măsurile necesare pentru a se efectua predarea, dacă este cazul.

ASOCIAȚIA BAROULUI AMERICAN
INIȚIATIVA JURIDICĂ PENTRU EUROPA CENTRALĂ ȘI EURASIA

București, România

office@abaceeli.ro

http://www.abanet.org/rol/europe_and_eurasia/
